

resurse spirituale

Nr. 54 - 2022

O colecție de articole
pentru lucrătorii creștini din România

ASIGURAREA UNEI MOȘTENIRI PLINE DE EVLAVIE PRIN SLUJIREA NOASTRĂ

Probleme LGBT în cultura creștină postmodernă
Linda Seiler | 3

De ce toți liderii au nevoie să fie îndrumați?
Kent Ingle | 6

Diversitate în conducere
Darnell K. Williams Sr. | 8

Patru moduri de a birui descurajarea într-un cuplu de slujitori
Geoff și Sherry Surratt | 12

Păstori în vale – cum să ieși din umbra morții!
Jonáthan Musett | 15

Cum să porți de grijă celor care poartă de grijă
Donald A. Lichi și Barbara L. Gilliam | 19

Puterea unei biserici centrate pe Evanghelie
Doug Clay | 23

Mai mult decât echilibrat
Shannon Polk | 25

Pledoarie pentru predicare
Lori O`Dea | 28

Cum să-i ajuți pe tineri să discearnă chemarea în lucrare
Jade Crook | 31

Biblia de studiu pentru o viață deplină – rolul notelor explicative
Bob Novak | 32

poate fi găsită pe internet la adresa:

www.resursespirituale.ro

www.liferomania.ro

BIBLIA DE STUDIU
pentru
O VIAȚĂ DEPLINĂ

Este destinată să te ajute ca să câștigi o înțelegere mai complexă a Cuvântului lui Dumnezeu prin care să poți crește în dragoste, în curăție și credință față de Domnul Isus Hristos.

Caracteristicile speciale și auxiliare ale Bibliei:

1. Note de studiu
2. Articole
3. Introduceri la cărțile Bibliei
4. Indicatori tematici
5. Tabele
6. Hărți
7. Indice de subiecte
8. Concordanță

Disponibilă în ediție cartonată, în piele în mai multe variante de culori, cu auriu și fermoar.

Colectivul de redacție:

Redactor Șef: Daryl Erickson
Traducător: Monica Moricz
Editor: Monica Moricz
Tehnoredactor: Daniel Ardelean

Articolele din această revistă au fost selectate și traduse din **Enrichment** - o revistă pentru pastori și lideri creștini. © Consiliul general al **Assemblies of God**, S.U.A.

ISSN 1454 - 1750

© Life Publishers International - Toate drepturile rezervate.

PROBLEME LGBT ÎN CULTURA CREȘTINĂ POSTMODERNĂ

de Linda Seiler

Încă din copilărie, m-am simțit ca un băiat prins în capcana unui trup de fată. Părinții mei au crezut că eram doar băiețoasă și că mă voi dezbara eu de năravul acesta, așa cum fac majoritatea fetelor. Însă pentru mine n-a fost o fază trecătoare, ci o obsesie. Mă simțeam cumva incompletă în propriu-mi trup. La vârsta de 9 ani, am auzit despre operația de schimbare de sex și am hotărât că am găsit soluția. De îndată ce voi fi destul de mare și voi avea destui bani, îmi voi schimba numele în David, îmi voi schimba sexul și voi trăi fericită până la adânci bătrâneți – ori așa credeam eu.

În gimnaziu, i-am invidiat pe băieții din jurul meu cărora li se schimbaseră vocea și se dezvoltaseră în tot ceea ce eu tânjeam să fiu. Cam în aceeași perioadă, am descoperit că eram atrasă exclusiv de fete. Nu a fost alegerea mea. Nu eu am vrut asta. Totuși nu mă puteam schimba. Curând am căzut într-o depresie profundă.

Nu puteam spune nimănui ce se întâmpla cu mine. Foarte puțină lume vorbea despre astfel de lucruri prin 1980. Am ajuns la concluzia că atracția față de fete părea logică dacă eram într-adevăr băiat prins în capcana unui trup de fată. Asta făcea din mine un băiat heterosexual. Am conchis că trebuie să rezist și să fac operația de schimbare de sex și atunci întreaga lume avea să capete sens pentru mine.

Pe la sfârșitul gimnaziului, am început să mă gândesc cum să le dau vestea celor din familie. Mă temeam de ce vor crede părinții, bunicii și vecinii mei. Am ajuns la concluzia că nu aveam decât două alternative: ori să fug de acasă, să fac operația și să nu mă mai întâlnesc niciodată cu familia mea, ori să mă duc la operație și să-mi păstrez familia, chiar dacă asta mă condamna la o viață de deznădejde și singurătate. Am ales ultima alternativă pentru că familia era tot ce aveam. Niciodată nu m-am simțit integrată, așa că nu aveam prietene apropiate, dar nici nu voiam să trăiesc restul vieții în singurătate. Am decis să-mi dau toată silința să mă port ca o fată astfel încât nimeni să nu-și dea seama de secretul meu adânc și întunecat. Mi-am lăsat părul lung și, în liceu, am încercat să merg la întâlniri cu băieți în speranța că experimentarea sexualității cu ei avea să trezească în mine dorințele sexuale adormite. Însă oricât de mult mă străduiam să cunosc băieții, deveneam tot mai geloasă. Eu voiam să fiu bărbatul cu femeia, nu femeia cu bărbatul.

În primul an de liceu, m-am întors la Cristos într-un mod autentic. Am crezut atunci că toate problemele mele vor dispărea, dar n-au dispărut. Am aflat curând că biserica nu vorbea despre anormalități sexuale, așa că a trebuit să păstrez secretul. Îl iubeam pe Isus și doream să-L urmez. Numai că nu știam ce să fac în privința dorințelor interzise. Am trăit o viață dublă până în ultimul an de liceu, când, într-un final, mi-am mărturisit problemele pastorului din campus. Am crezut că el mă va da afară din grup și că mă va dojeni aspru. În schimb, el mi-a zis:

– Îți mulțumesc că mi-ai împărtășit problema ta. Știu că ai avut nevoie de mult curaj să faci asta și vreau să știi că lucrul acesta nu schimbă părerea noastră despre tine. Te iubim, vedem mâna lui Dumnezeu în viața ta și îți vom acorda ajutorul de care ai nevoie.

Dacă pastorul mi-ai fi răspuns altfel decât așa, s-ar putea să nu fi fost unde sunt astăzi. Conversația aceea din urmă cu 26 de ani a fost primul pas în periplul de unsprezece ani al transformării mele. Procesul a fost extrem de dureros și de derutant și am vrut să renunț de o grămadă de ori. În ciuda dificultăților, n-aș schimba periplul acela cu nimic, fiindcă pe parcursul acestuia am ajuns să-L cunosc pe Isus și dragostea Lui statornică față de mine.

Isus a fost alături de mine în frământarea mea, El mi-a vindecat rănilor adânci din inimă care au contribuit la convingerea greșită că era mai bine să fiu bărbat decât femeie. Isus a stâmpărat setea de dragoste feminină din inima mea, care a fost sursa atracției mele față de același sex.

Atracția mea față de femei nu a fost atât o problemă sexuală, cât o consecință a lipsei sentimentului de dragoste feminină la nivel relațional și emoțional. Cu timpul, dorința după asemenea relații de dragoste s-a denaturat, căpătând tentă sexuală.

Pe lângă întâlnirile personale cu Domnul care mi-au stâmpărat setea de dragoste, Dumnezeu s-a folosit de relații sănătoase cu femei din trupul lui Cristos pentru a-mi vindeca inima. Astăzi, sunt mulțumită cu propriu-mi trup și nu mai sunt deloc atrasă de femei. Dacă aș fi crescut în lumea de astăzi impregnată de cultura LGBT, poate că rezultatul ar fi fost diferit.

Cu toate că nu am fost creștină când am simțit prima oară atracția față de același sex, am știut din instinct că dorințele mele erau greșite. Din fericire, convingerea lui Dumnezeu în combinație cu regulile societale m-au împiedicat să-mi mutilez trupul pentru a mă conforma dorințelor denaturate din inima mea. În contrast, adolescenții de astăzi aud în permanență că dorințele sexuale denaturate sunt firești și nu doar că ar trebui acceptate, ci și celebrate. Din păcate, lucrul acesta i-a făcut pe liderii creștini să intre în defensivă, neștiind cum să abordeze sexualitatea și identitatea de gen.

În ciuda trecutului meu, abordarea problemelor LGBT în cultura creștină postmodernă este provocatoare. Personal cred că pentru a discuta problema sexualității și a identității de gen cu generația actuală trebuie să ții cont de patru lucruri esențiale:

1. Să pui accentul pe relație.
2. Să abordezi sexualitatea dintr-o perspectivă holistică.
3. Să abordezi teoriile false ale orientării sexuale și ale identității de gen.
4. Să povestești întâmplări despre transformarea altora.

1. RELAȚIILE

Ca misionară în cadrul organizației Chi Alpha, sunt înconjurată de cultura post-creștină care respinge adevărul absolut și susține că creștinii sunt ipocriți, o bază nu tocmai sigură pentru a dezbate subiectul sexualității din perspectivă biblică. Ca să fiu ascultată, trebuie să prezint adevărul într-un mod în care necredincioșii să-l poată primi. Prin urmare, nu încep prin a afirma adevărul, ci prin a mă investi în relații și a câștiga încredere.

Relațiile autentice demolează stereotipia conform căreia creștinii sunt ipocriți și nedemni de încredere. Când necredincioșii cunosc dragostea lui Cristos în contextul relațiilor, aceștia au curajul să discute probleme mai profunde cum ar fi sexualitatea. Este imperativ să te conectezi cu inima înainte de a te conecta cu mintea.

Generația actuală nu este interesată să cunoască „regulile” sexualității biblice. Membrii ei au crescut într-o cultură diferită care susține ideologia LGBT și care crede că oamenii s-au născut gay sau transsexuali. Din perspectiva lor, este o cruzime să spui cuiva că nu poate acționa pe baza dorințelor sale firești în aparență. În mintea lor, dragostea este dragoste, iar sexul consensual nu face rău nimănui.

Aceștia nu vor să știe că practicile homosexuale sunt greșite; ei vor să știe de ce sunt greșite. Dacă Dumnezeu este bun, de ce ar crea pe cineva gay sau transsexual ca mai apoi să-i spună că este păcat să acționeze pe baza înclinațiilor sale firești? Problema aceasta poate fi abordată din perspectivă holistică.

2. PERSPECTIVA HOLISTICĂ

Oricât de tentant ar fi să începi discuția cu dovezi biblice privind practicile homosexuale, ele nu fac decât să abordeze „regulile” sexualității fără să explice de ce. Ca să răspunzi la acest *de ce*, trebuie să începi cu persoana lui Dumnezeu, cu caracterul și natura Sa și cu planul Lui privind sexualitatea așa cum este redat în Scriptură. Eu încep prin a explica existența

lui Dumnezeu ca Tată, Fiu și Duh Sfânt – trei persoane distincte, totuși un singur Dumnezeu – într-o comuniune divină de dragoste sfântă. Dumnezeu face totul motivat de dragoste, iar scopul Evangheliei este să ne cheme la o relație eternă cu El. Abordarea aceasta rezumă totul la o relație cu Dumnezeu, nu la o regulă impersonală.

Reduc discuția la trei aspecte legate de Dumnezeu:

El este Creatorul care a creat universul și care domnește cu dragoste asupra lui.

El este o ființă relațională care dorește o relație de dragoste cu noi.

El este Dumnezeu în trei persoane. Cu alte cuvinte, Dumnezeu există ca unitate în diversitate.

Pe urmă explic că Dumnezeu ne-a creat după chipul Lui (Geneza 1:26-27). Noi suntem ființe care procrează. Dumnezeu ne-a creat și stăpânește asupra universului, însă tot El ne-a chemat să ne înmulțim și să stăpânim pământul (Geneza 1:28). Noi suntem ființe relaționale menite să trăiască în comunitate, nu în izolare (Geneza 2:28).

Noi existăm ca unitate în diversitate – uniți în umanitatea noastră, dar diferiți în sexualitate: bărbați și femei care oglindesc chipul lui Dumnezeu (Geneza 1:27). Căsătoria este doar o umbră a căsătoriei supreme dintre Cristos și Mireasa Sa, Biserica, fapt care constituie punctul culminant al Evangheliei. Aceleași trăsături definesc relația noastră cu Isus. Când ne convertim la Cristos, noi devenim făpturi noi (2 Corinteni 5:17). Isus dorește o relație personală cu Mireasa Sa (1 Corinteni 6:17; Efeseni 5:32). Noi suntem uniți cu Isus în umanitatea noastră și totuși deosebiți de El prin faptul că El este Dumnezeu, iar noi nu suntem.

Planul lui Dumnezeu cu privire la sex și căsătorie reflectă caracterul și natura Lui, precum și dorința Lui supremă de a fi unit cu Mireasa Lui. Dumnezeu nu a creat sexualitatea ca o listă de reguli de respectat, ci mai degrabă ca o expresie a Persoanei Sale și a felului în care vrea să se raporteze la noi. Lucrul acesta rezonază cu generația actuală care prețuiește mai mult relațiile decât regulile. Fiindcă Dumnezeu a creat sexualitatea ca să reflecte caracterul Său și genul de relație pe care dorește să îl aibă cu noi, El interzice orice act sexual care nu reflectă această realitate. De dragul explicației, găsesc că este mai ușor să începi cu unitatea în diversitate, apoi să treci la relaționare și pe urmă la procreere.

În primul rând, Dumnezeu interzice orice practici sexuale care nu reflectă unitatea în diversitate. Prin urmare, divorțul nu intră în planul lui Dumnezeu fiindcă distruge unitatea. Dumnezeu interzice practicile homosexuale fiindcă ele nu include diversitatea: doi bărbați sau două femei oglindesc unitate în uniformitate, nu unitate în diversitate. Acesta este mai precis motivul pentru care practicile homosexuale sunt interzise. Ele nu oglindesc caracterul și natura lui Dumnezeu, nici nu reflectă imaginea căsătoriei supreme a lui Cristos cu Mireasa Lui, Biserica.

În al doilea rând, Dumnezeu interzice orice practici sexuale care nu reflectă dragostea Lui relațională. Din acest motiv, singura relație sexuală acceptată este legământul pe viață dintre un bărbat și o femeie care reflectă legământul veșnic al

lui Dumnezeu cu noi. De aceea și adulterul este interzis de Scriptură fiindcă în cazul acesta nu există niciun legământ. Scriptura interzice, de asemenea, orice relație sexuală care nu are capacitatea de a procrea. O unire homosexuală nu poate îndeplini mandatul creației privind înmulțirea, în paralel cu mandatul Evangheliei de a face ucenici spirituali și de a umple pământul cu urmași ai lui Cristos. Asta nu înseamnă că cei care nu pot procrea – cuplurile infertile, cuplurile în vârstă sau cei necăsătoriți – nu reflectă Evanghelia. Fiindcă trăim într-o lume decăzută, unele cupluri se confruntă cu infertilitatea. Însă aceștia nu intră în categoria cuplurilor de același sex în cadrul cărora procrearea este practic imposibilă. Un cuplu infertil poate apela la medici specializați în domeniu pentru a căuta modalități de remediere, pe când un cuplu de același sex nu poate concepe viață sub nicio formă. Un cuplu heterosexual care nu procrează sau care nu poate procrea încă se aliniază planului lui Dumnezeu fiindcă reprezintă o relație care are capacitatea de a procrea.

Dacă cuplurile căsătorite reflectă dragostea lui Dumnezeu exclusivă, specifică legământului, nu este potrivit ca o persoană necăsătorită să intre într-un legământ exclusiv cu oricine. Dimpotrivă, cei necăsătoriți sunt chemați să aibă relații platonice cu toată lumea, oglindind astfel dragostea atotcuprinzătoare a lui Dumnezeu. Așadar, cu toții avem capacitatea de a reflecta dragostea lui Dumnezeu față de cei din jurul nostru, dar singura formă acceptată de unire sexuală este între un bărbat și o femeie implicați într-o căsnicie pe viață care reflectă unitatea în diversitate, relația de legământ și posibilitatea procreerii. Chiar dacă sunt persoane care aleg să fie „eunuci de dragul Împărăției Cerurilor”, lucrul acesta nu schimbă planul lui Dumnezeu cu privire la sexualitate în cazul niciunei persoane care nu s-a căsătorit încă.

Perspectiva holistică îl ajută pe cel necredincios să înțeleagă că sexualitatea are în totalitate menirea de a exprima caracterul și natura lui Dumnezeu, dar și vestea bună a Evangheliei. Ea nu presupune respectarea unor reguli, ci mai degrabă reflectarea Creatorului triunic și relațional. În cadrul acestei paradigme, nu există orientare sexuală, nici identitate de gen – ci doar bărbat și femeie creați după chipul lui Dumnezeu. Însă pentru a comunica eficient cu generația actuală, este absolut necesar să abordezi falsele teorii ale orientării sexuale și a identității de gen.

3. IDENTITATEA

Scriptura nu vorbește defel despre orientarea sexuală și nici despre identitatea de gen deoarece, în planul lui Dumnezeu, sexul biologic servește ca factor decisiv al sexualității. Dumnezeu a conceput ca bărbatul biologic să se identifice ca bărbat, să se manifeste ca un bărbat și să se simtă atras de femeie. El a conceput ca femeia biologică să se identifice ca femeie, să se manifeste ca o femeie și să se simtă atrasă de bărbați. Dacă există un dezechilibru în vreunul dintre aceste aspecte, lucrul acesta nu indică o sexualitate alternativă care trebuie celebrată, ci indică faptul că o sferă a sufletului (minte, voință și emoții) nu este în acord cu planul creațional al lui Dumnezeu (trupul). A insista că sufletul unui om nu trebuie să se alinieze cu trupul este o formă de gnosticism, o concepție falsă care caută să dezbină sufletul de trup.

Procesul transformării mele a implicat vindecarea rănilor sufletului astfel încă omul lăuntric să se alinieze trupului cu care m-a înzestrat Dumnezeu. A însemnat să renunț la omul cel vechi și la minciunile pe care le-am crezut și care au stârnit în mine dorințe înșelătoare, să fiu înnoită în mintea mea și să mă îmbrac în omul cel nou făcut după chipul lui Dumnezeu (Efeseni 4:22-24).

În loc să mă conformez chipului acestui veac – inclusiv falselor teorii ale orientării sexuale și ale identității de gen – am cunoscut transformarea prin înnoirea minții mele după Scriptură și după planul lui Dumnezeu cu privire la sexualitatea mea. Oricât de simplu ar suna, procesul durează ani de zile, de vreme ce sexualitatea este strâns legată de experiențele din trecutul nostru și de convingerile inimii.

4. MĂRTURII ALE TRANSFORMĂRII

Cea mai relevantă metodă de a ajunge la inima acestei generații pătinoare, orientată pe sentimente, sunt relatările. Pe lângă mărețul adevăr că sexualitatea noastră reflectă caracterul și natura lui Dumnezeu, împărtășește și relatări despre foști homosexuali și transsexuali care au fost transformați. Scriptura ne învață să-L biruim pe vrăjmaș prin cuvântul mărturisirii noastre și prin sângele lui Cristos (Apocalipsa 12:11). În acest sens recomand documentarii de calitate precum *Such Were Some of You*, realizate de Pure Passion Media, în care sunt relatate poveștile a zeci de foști homosexuali și lesbiene și *Tranzformed* care redă povestea a cincisprezece foști transsexuali care au fost transformați de Isus. Ambele pot fi urmărite pe YouTube. N-aș vâri aceste documentarii pe gâtul adeptilor ideologiei LGBT. Însă dacă cunoști pe cineva care are nelămuriri sincere cu privire la sexualitatea sa și caută răspunsuri, poate fi încurajator pentru o asemenea persoană să audă mărturiile altora care s-au confruntat cu aceleași probleme și care au fost transformați prin Isus Cristos.

Abordarea sexualității și a identității de gen cu generația actuală poate fi o sarcină descurajantă, însă este totodată o chemare de a ne gândi la planul genial al lui Dumnezeu cu privire la sex prin lentilele holistice ale Evangheliei. Dumnezeu nu a creat sexul având reguli în minte; Dumnezeu a creat sexul ca o expresie a caracterului și naturii Sale și ca un model al relației pe care El dorește să o aibă cu noi. Sexualitatea arată spre misterul glorios al Evangheliei, care culminează cu unirea dintre Cristos și Mireasa Lui, Biserica. Pentru a ajuta generația actuală să înțeleagă această realitate, începe prin a pune accentul pe relație, apoi abordează sexualitatea dintr-o perspectivă holistică, precum și falsele teorii ale orientării sexuale și a identității de gen, pe urmă împărtășește povestea transformării altora.

Când îl păstrăm pe Isus și Evanghelia în miezul conversațiilor noastre, putem oferi claritate și speranță unei generații care are disperată nevoie de ele.

Linda Seiler

De ce toți liderii au nevoie să fie îndrumați?

de Kent Ingle

Liderii au nevoie să fie îndrumați. Lucrul acesta este în mod cert valabil în cazul liderilor tineri, neîncercați și a celor care întâmpină dificultăți. Orice lider are nevoie de un îndrumător. În cazul meu, acea persoană este Bob E. Cooley, profesor emerit și rectorul Seminarului Teologic Gordon-Conwell. De-a lungul anilor, mi-a fost un ajutor de nădejde în procesarea câtorva schimbări semnificative în cadrul Universității Southeastern din Lakeland, Florida, a cărei rector eram. Înțelepciunea și experiența bogată a lui Cooley m-au îndrumat prin necunoscutele provocate

de aceste schimbări. Glasul lui ferm m-a ajutat să înțeleg nevoia de schimbare și mi-a sporit încrederea când schimbarea a devenit dificilă.

Acceptarea îndrumării îi maturizează pe lideri. Îi eficientizează în calitate de ucenici ai lui Isus Cristos. Iată trei lucruri pe care liderii le pot câștiga prin intermediul îndrumării:

Trei modalități de a crește în conducere prin îndrumare.

Prima și cea mai importantă chemare în viață și slujire nu este de a conduce, ci de a urma.

1. ÎNȚELEPCIUNE:

Proverbe 27:17 spune: „După cum fierul ascute fierul, tot astfel și omul însuși îl face mai ager pe semenul său.”

Dumnezeu ne-a creat pentru comunitate. El nu ne-a destinat să trăim izolați de alții și nici nu dorește să fim lideri singuratici. Așa cum Timotei a avut nevoie de Pavel, așa avem și noi nevoie de mentori care să investească în maturizarea noastră ca lideri.

Avem nevoie de oameni care sunt dispuși să ne scoată din zona noastră de confort, să ne încurajeze când suntem pe cale să renunțăm și să ne infuzeze cu înțelepciune biblică și sinceritate cutezătoare. Indiferent de poziția noastră de autoritate, cu toții avem nevoie de un îndrumător.

Cartea *The King's Speech* de Mark Logue și Peter Conradi relatează adevărata poveste a felului în care bunicul lui Logue a devenit mentorul neobișnuit al unui membru al casei regale britanice.

În timp ce prințul Albert se pregătea să preia tronul ca Regele George al VI-lea, se chinuia să depășească bâlbâiala cronică de care suferea, motiv pentru care soția prințului a apelat la serviciile logopedului Lionel Logue.

În ciuda convingerii lui Albert că logopedul era sub nivelul său, cei doi au dezvoltat o relație apropiată. În decursul timpului, logopedul l-a ajutat într-adevăr pe Albert să dobândească abilitățile de comunicare pentru a se adresa țării sale în calitate de monarh.

Se pare că și regele are nevoie de un îndrumător.

2. COMPASIUNE:

Un îndrumător ne face mai conștienți de cei care caută îndrumare din partea noastră. Devenim conștienți de nevoi și vedem potențialul pe care altfel l-am trece cu vederea probabil. Dorim să investim în alții, așa cum au investit și alții în noi.

Pe scurt, faptul că avem îndrumători sporește empatia noastră în calitate de lideri. Empatia nu este ceva ce stă în firea multora dintre noi, dar este vitală în conducere. Ea ne sporește capacitatea de a relaționa sănătos, ajutându-ne să-i auzim și să-i vedem pe alții mai clar, și ne înzestrează cu compasiune în lucrarea noastră.

Autoarea Lolly Daskal, specialistă în leadership, a scris următoarele: „Leadershipul în esență se rezumă la alții. Presupune a-i inspira pe alții să întreprindă acțiuni care-i depășesc și a-i îndruma într-o direcție convingătoare și plină de inspirație, toate acțiunile lor fiind însuflețite de empatie.”

3. SUPUNERE:

Mai presus de toate, orice lider trebuie să fie un urmaș supus al lui Isus.

Isus i-a chemat pe ucenicii Săi să fie lideri în Biserica Sa și propovăduitori ai Evangheliei Sale. Dar mai întâi, Isus i-a chemat să-L urmeze pe El: „În timp ce mergea pe lângă Marea Galileei, Isus a văzut doi frați, pe Simon, zis Petru, și pe Andrei, fratele lui, aruncând un năvod în mare, căci erau pescari. El le-a zis: «Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni!» Ei și-au lăsat imediat năvoadele și L-au urmat” (Matei 4:18-20).

Dacă vrem să facem ucenici ai lui Isus, trebuie să trăim ca ucenici ai Săi. Indiferent cât de experimentați suntem ca lideri, chemarea noastră de a-L urma nu se schimbă niciodată. Prima și cea mai importantă chemare în viață și slujire nu este de a conduce, ci de a urma.

Acesta este motivul pentru care Pavel a spus bisericii din Corint: „Fiți urmașii mei, tot așa cum și eu Îl urmez pe Cristos!”

Însuși Isus ne-a lăsat un model în acest sens când a spus despre Tatăl: „Eu fac întotdeauna ceea ce Îi este plăcut” (Ioan 8:29).

Isus a urmat călăuzirea Tatălui tot drumul până la cruce, în ciuda faptului că știa suferința pe care o va îndura. La Ghetsimani, Isus S-a rugat: „Tată, dacă este posibil, să treacă de la Mine paharul acesta!” Tot El a concluzionat până la urmă: „Totuși, nu cum vreau Eu, ci cum vrei Tu!” (Matei 26:39).

Aceasta este imaginea supremă a ceea ce înseamnă să conduci, fiind îndrumat în același timp.

În conducere este atât de ușor să fim prinși în urmărirea viziunilor, priorităților și scopurilor noastre. Însă noi trebuie să cerem călăuzirea lui Dumnezeu – prin înțelepciunea oamenilor pe care îi așază în viețile noastre, prin compasiune și empatie și, cel mai important, prin descoperirea Cuvântului Său și călăuzirea Duhului Sfânt.

Kent Ingle, D.Min., rector al Universității Southeastern din Lakeland, Florida. Este autorul a patru cărți, printre care și *The Modern Guide to College*.

Diversitate în conducere

de Darnell K. Williams Sr.

Cum pot construi bisericile o echipă incluzivă...

Vântul schimbării adie în jurul nostru. Pe parcursul ultimului an am avut parte de revolte rasiale, diviziuni politice, nesiguranță financiară și pandemia de COVID-19. Evenimentele din 2020 vor continua să modeleze lumea în noul an, și nu numai. Dar se mai petrec și alte schimbări – evoluții nu chiar atât de evidente, dar tot cu impact puternic. Printre acestea se numără saltul rasial și etnic pe care națiunea îl face către o societate fără majoritate.

În 2019, conform Biroului de Recensământ al Statelor Unite, 40% dintre americani s-au declarat de altă rasă sau etnie decât „albă, hispanică sau latină”. Acest procent va spori, depășind 40% în 2044 conform previziunilor Biroului de Recensământ. Națiunea americană cunoaște o sporire fără precedent a diversității și ea nu va înceta.

Această direcție este reflectată de Adunările lui Dumnezeu din SUA, unde persoanele de altă rasă decât albă constituie 44% din numărul total al membrilor.

Cum se poate valorifica acest moment cu inițiative proactive care să-L slăvească pe Domnul? În calitate de afro-american în conducerea unei biserici diversificate ca etnie, sunt conștient de oportunitatea care ne stă în față, nu doar nouă, ci Bisericii în ansamblu: oportunitatea de a îndeplini chemarea lui Cristos de a propovădui Vestea Bună tuturor neamurilor (Marcu 13:10).

Este evident că nu toate comunitățile văd impactul acestei schimbări. Dar cei aflați într-un context divers, ca noi de pildă, au responsabilitatea de a-și sluji și de a-și reprezenta toți semenii.

În consecință, este necesară crearea unor sisteme de recrutare, de păstrare și de trimitere în misiune a liderilor de diverse rase și etnii în cadrul bisericii locale. Este necesară recunoașterea celor care au abilități de conducători și asigurarea unui loc în slujire pentru ei.

Eu pot să adevăresc puterea dătătoare de viață a acestui lucru. Alți conducători au confirmat chemarea și valoarea mea, creându-mi o platformă pentru a fi văzut și auzit, și au investit în instruirea și creșterea mea.

Unii conducători încă au de furcă cu tensiunea dintre intenționalitate și simbolism. Aceștia se tem că a fi mai inclusivști înseamnă a crea un sistem de limitare care se rezumă la bifarea unor rubrici. Dar această mentalitate sugerează că diversitatea și competența se exclud reciproc, ceea ce cu siguranță nu este cazul.

Când Branch Rickey, președintele și directorul general al Brooklyn Dodgers, a eliminat segregarea din Major League Baseball, a ales să-l aducă în echipă pe Jack „Jackie” Roosevelt Robinson.

Robinson era un tip de culoare și un jucător foarte bun. El a ajutat echipa Dodger să obțină șase trofee și să câștige la campionatul mondial din 1955. În 1962, Robinson a fost introdus în *National Baseball Hall of Fame*.

Recrutarea liderilor de diverse etnii este o chestiune de promovare a echității biblice și de identificare a oamenilor de

Alți conducători au confirmat chemarea și valoarea mea, creându-mi o platformă pentru a fi văzut și auzit, și au investit în instruirea și creșterea mea.

calitate cărora s-ar putea să nu li se ofere șansa de a conduce numai dacă le oferi tu oportunitatea.

Iată patru modalități de a crea posibilitatea unei conduceri diverse în biserică ta:

1. CUGETARE

Cugetarea poate fi un proces semnificativ. Poți face asta punându-ți întrebarea „De ce?” De ce sunt motivat să promovez lideri de altă etnie? Susțin o valoare biblică sau mă plec înaintea presiunilor din jur? Sunt sensibil la trendul cultural sau la prioritățile Împărăției? Este aceasta o convingere trecătoare sau o provocare înspre o nouă misiune?

Cugetarea produce claritate și stârnește pasiune pentru periplusul care-ți stă în față. Cugetarea m-a ajutat și la ocuparea celui mai recent post de pastor asistent. În timpul căutării candidatului ideal, m-am gândit la ce ne lipsea în echipă prin prisma diversității.

Am considerat că un lider tânăr ar adăuga valoare echipei. Am considerat, de asemenea, că un pastor alb sau hispanic ar aduce numai beneficii bisericii. Procesul acesta s-a dovedit neprețuit fiindcă mi-a deschis ochii să văd lacunele pe care probabil că nu le-aș fi observat până atunci.

2. VIZIUNE

Când îți formulezi viziunea cu privire la investirea în liderii de altă etnie, începi să vizezi la viitor cu stiloul și hârtia în mână. O viziune clară poate să modeleze valori, să definească lucrurile în care să-ți investești energie și să te păstreze credincios în lucrare în vremuri de încercare.

Biserica noastră a formulat o declarație scrisă care surprinde viziunea noastră cu privire la diversitate. Ea subliniază modul în care împlinim cele cinci atribute ale Bisericii nou-testamentale: închinare, părtășie, ucenicie, slujire și misiune.

Tot în această declarație am surprins viziunea bisericii locale cu privire la valoarea identității noastre multietnice:

„Noi visăm la un loc în care dragostea lui Cristos să se manifeste în biserică locală și în comunitatea mai largă. Un loc unde oamenii, indiferent de sex, rasă, venit, etnie sau vârstă pot lua parte la lucrarea Domnului care se desfășoară în One Church din Lima.”

Respectarea acestei declarații în fața bisericii ne-a ajutat să ne păstrăm vie și proaspătă viziunea cu privire la diversitate.

Liderii bisericilor de astăzi trebuie să fie conștienți de vremurile în care trăiesc. Și cei care știu să gândească un plan de acțiune, să o facă.

3. CULTURĂ

Putem să facem numai lucruri corecte, din motive corecte, în scopuri corecte, și să nu producem nicio schimbare durabilă. Aici intervine cultura.

Realitatea este că uneori cultura intră în conflict cu viziunea. Dacă luăm o viziune sănătoasă și o scufundăm într-o cultură nesănătoasă, cultura aceea va stinge sau va înăbuși viziunea. După cum spunea autorul Sam Chand: „Cultură mănâncă viziunea la prânz.”

Dacă cultura nu poate susține viziunea, atunci apucă-te să lucrezi la cultură. Comunitatea pe care o conduci s-ar putea să nu aibă atât de mult de furcă cu schimbarea cât cu tranziția pe care o generează schimbarea. Ajută-i pe oameni să înfrunte impactul emoțional, financiar, psihologic și relațional al schimbării ca să poată gestiona noua realitate.

Nu demult am construit un nou edificiu și, deși majoritatea membrilor au fost încântați de idee, am observat că unii făceau eforturi să o accepte.

Un tânăr de 20 de ani mi-a spus următorul lucru despre vechiul edificiu: „Pastore, îmi place clădirea asta! Mă încântă amintirile și relațiile pe care le-am construit aici în lucrarea cu tinerii. Eu sunt plecat la facultate și pe de-o parte vin acasă pentru a mă închina în clădirea asta. Nu știu cum o să fac față faptului că nu voi mai avea părtășie în clădirea asta.”

Mi-a luat ceva timp să procesez emoțiile împreună cu el și i-am împărtășit de ce schimbarea era un lucru bun. Recunoașterea sentimentelor sale și discuția despre noua direcție în care ne călăuzea Dumnezeu l-au ajutat să înfrunte tranziția.

În mod similar, sporirea angajamentului bisericii tale față de diversitate îi poate stânjeni pe unii. Rezolvă problemele acestea cu dragoste și har, fă pași în direcția creării unei culturi mai incluzive și înaintați împreună.

4. DEZVOLTARE

În cartea sa *Multiplying Missional Leaders*, Mike Breen sugerează patru pași în dezvoltarea liderilor: recrutare, instruire, repartizare și reevaluare.

Recrutarea presupune găsirea și implicarea candidaților calificați pentru conducere. Construiește relații cu experți care te pot ajuta să-i identifice. Include în rețeaua ta pastori locali, slujitori din alte zone, educatori și conducători.

Instruirea presupune să-ți faci timp să le asiguri noilor lideri instrumentele necesare în vederea succesului. Continuă să investești în maturizarea lor.

Repartizarea liderilor înseamnă să-i lași să slujească și să fii îngăduitor cu greșelile lor.

Reevaluarea presupune să verifici progresul lor la intervale regulate. Angajamentul, implicarea și comunicarea permanentă merg mână în mână cu asigurarea sentimentului de siguranță și al valorii liderilor tăi.

În Scriptură spune că seminția lui Isahar a înțeles vremurile și a știut ce trebuie să facă poporul Israel (1 Cronici 12:32). Tot așa și liderii bisericilor de astăzi trebuie să fie conștienți de vremurile în care trăiesc. Și cei care știu să gândească un plan de acțiune, să o facă.

Dumnezeu ne cheamă să recunoaștem lucrarea Domnului și să lucrăm și noi împreună cu El. Dorința mea este să ne conducem bisericile în așa fel încât ele să fie ceea ce a preconizat Isus în Marcu 11:17: „o casă de rugăciune pentru toate neamurile.”

Darnell K. Williams Sr., D.Min., este pastor principal al One Church (fosta New Life Church International) din Lima, Ohio, și prezbiter executiv în cadrul Adunărilor lui Dumnezeu.

EVANGHELIZARE PERSONALĂ ÎN STILUL LUI ISUS

de Stephen Blandino

Zece lecții din Evanghelii

În timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, Desmond Doss a intrat în armată și a fost instruit ca medic. Dar ceea ce l-a făcut deosebit de toți ceilalți a fost refuzul lui de a purta armă. A avut această convingere religioasă și, în ciuda batjocurilor îndurate din partea celorlalți soldați, Doss nu s-a abătut de la convingerea sa.

Convingerea i-a fost testată în aprilie 1945, când Doss și camarazii săi au luptat în bătălia de la Okinawa. Aceștia trebuiau să cucerească fortăreața japoneză de pe Hacksaw Ridge, o stâncă înaltă de peste o sută de metri.

Bătălia a fost aprigă. Pe pajiște zăceau risipite trupurile celor căzuți. Mulți soldați au fost grav răniți. Ignorând ordinul de retragere al batalionului său, Doss a alergat cu îndrăzneală spre locul masacrului – fără nicio armă la el. A luat un soldat în brațe și l-a cărat până la buza stâncii, unde, cu o targă improvizată din frânghii, l-a coborât la adăpost.

În următoarele douăsprezece ore, Doss s-a întors în repetate rânduri pentru a salva cât mai mulți soldați. Până la sfârșitul bătăliei reușise să salveze 75 de bărbați. Pentru acțiunile sale, Doss a primit Medalia de Onoare a Congresului.

Mai târziu când a fost întrebat de unde a găsit tăria să-și continue misiunea de douăsprezece ore, Doss a dat un răspuns simplu, dar profund. De fiecare dată, s-a rugat: „Doamne, ajută-mă să salvez încă unul.”

În calitate de conducători ai bisericii, noi ne-am angajat în misiunea lui Isus de salvare a sufletelor pierdute. Suntem totodată responsabili de echiparea altor lideri pentru aceeași misiune. Pe scurt, noi avem responsabilitatea de a da exemplu și de a-i inspira pe alții. Suntem datori să facem evanghelizare

personală și trebuie să-i inspirăm și să-i echipăm pe alții în a ne urma exemplul.

Iată zece aspecte esențiale într-o evanghelizare eficientă:

1. *Duhul: Umblă în puterea Lui.* După 40 de zile de post și de rugăciune în pustie, „Isus S-a întors în Galileea, în puterea Duhului” (Luca 4:14). În momentul acela, Isus Și-a început lucrarea.

Tot Isus le-a spus ucenicilor Săi: „Voi însă veți primi putere atunci când va veni Duhul Sfânt peste voi și veți fi martorii Mei în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginea pământului” (Fapte 1:8).

Datoria ta ca slujitor este să-i ajuți pe cei din biserică să înțeleagă că Duhul Sfânt este un tovarăș indispensabil în împlinirea Marii Trimiteri.

2. *Compassiunea: Fii motivat de nevoie.* Spiritul evanghelizării cere un spirit de compasiune. Dacă nu vezi nevoia, nu vei fi motivat să faci nimic în privința ei. Matei 9:36 spune că lui Isus „I s-a făcut milă” de gloate când le-a văzut.

Și tu trebuie să dai dovadă de compasiune față de cei pierduți și răniți și să pui accent pe compasiune în misiunea bisericii locale.

3. *Rugăciunea: Concentrează-te asupra celor pierduți spiritual.* Isus a spus: „Secerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini. Deci, rugați-L fierbinte pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul Său” (Matei 8:37-38).

Rugăciunile noastre se rezumă adesea la nevoile personale și la marile provocări ale bisericii. Aceste cuvinte ale lui Isus

Unde alții au văzut obstacole și diviziuni culturale, Isus a văzut oportunitatea de a vesti Evanghelia.

ne aduc aminte să ne rugăm pentru cei pierduți spiritual și să ne concentrăm asupra lucrării de evanghelizare.

4. *Oportunitatea: Înfruntă obstacolele.* Isus nu s-a temut să-i abordeze pe cei pe care alții îi considerau inabordabili. Exact asta a făcut în Ioan 4. Isus a trecut prin Samaria, o regiune de obicei evitată de iudei. Și acolo a vorbit cu o femeie samariteancă, un lucru interzis din punct de vedere cultural.

Unde alții au văzut obstacole și diviziuni culturale, Isus a văzut oportunitatea de a propovădui Evanghelia. Noi putem urma exemplul lui Isus ducând vestea bună oamenilor pe care alții îi trec cu vederea.

5. *Conectare: Fă-le și tu la fel.* De prea multe ori la evanghelizare ne concentrăm mai degrabă asupra corectării oamenilor decât a conectării cu ei. Isus a abordat această tendință de a corecta când a zis: „Nu judecați” (Matei 7:1). Pe urmă, El ne-a dăruit principiul suprem al conectării: „Prin urmare, tot ceea ce doriți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel!” (Matei 7:12)

Regula de Aur dă tonul conectării cu semenii noștri. Tot ea este principiul fundamental în împărtășirea Evangheliei cu credibilitate.

Hai să punem accent mai mult pe conectarea cu cei pierduți decât pe corectarea lor și să-i încurajăm pe membrii bisericilor noastre să facă la fel.

6. *Sare: Fii un păstrător.* Isus a spus: „Voi sunteți sarea pământului” (Matei 5:13). Sarea păstrează, adaugă aromă și stârnește sete. Toate aceste calități ar trebui să marcheze viața noastră în calitate de conducători.

Când ajutăm la prevenirea decăderii morale în societate suntem de fapt niște păstrători. Adăugăm savoare lumii prin satisfacerea nevoilor ei, rezolvarea problemelor ei și manifestarea dragostei lui Cristos față de ea. Și stărnim sete de neprihănire în alții când viețile noastre reflectă pacea, speranța și bucuria Domnului.

Dumnezeu ne cheamă să fim sare în lumea aceasta și să-i învățăm pe membrii noștri să fie la fel.

7. *Lumină: Oferă speranță.* Isus a zis: „Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate fi ascunsă” (Matei 5:14).

Lumina nu este ceva ce păstrăm pentru noi. Nici Evanghelia. Treaba noastră nu este să schimbăm inimile, ci să împărtășim lumina adevărului lui Dumnezeu. Unde alții au văzut obstacole și diviziuni, Isus a văzut o oportunitate de a împărtăși Evanghelia.

Ar trebui să ne rugăm regulat pentru cei care nu-L cunosc pe Cristos și să investim în relații autentice cu ei. Făcând așa, le putem stârni curiozitatea cu privire la credința noastră și îi putem antrena în discuții spirituale. Când se întâmplă lucrul acesta, ni se oferă prilejul minunat de a-i chema pe oameni la biserică sau la Isus.

Dumnezeu caută lideri care sunt dispuși să iasă dintre zidurile bisericii și să fie lumină pentru cei răniți și pierduți.

8. *Casă: Caută-ți platformă.* După ce i-a descris pe ucenicii Săi ca „sare” și „lumină”, Isus a zis: „Nimeni nu aprinde o candelă ca s-o pună sub un obroc, ci o așază pe un sfeșnicar și astfel luminează pentru toți cei din casă” (Matei 5:15).

Schimbările majore apar adesea sub forma perturbărilor. Să nu ratăm șansa de a le arăta oamenilor adevărul Evangheliei.

„Casă” noastră poate fi slujba, comunitatea, echipa de fotbal a copiilor sau conducerea școlii. Dumnezeu ne-a chemat să fim sare și lumină în „casa” noastră – în locul și cu oamenii asupra cărora ne-a dăruit influență.

Conducătorii au privilegiul de a-i ajuta pe oameni să-și identifice „casa” în care Dumnezeu le-a dat influență în așa fel încât să poată lucra împreună cu Isus.

9. *Perturbările: Fă-le să conteze.* Perturbările pot fi oportunități de propovăduire a Evangheliei în locuri și momente neașteptate. Isus a acordat atenție acestor „perturbări divine”, ca în cazul lui Iair, fruntașul sinagogii, care L-a întrerupt cu rugămintea de a veni la el acasă și de a-i vindeca fiica (Marcu 5:23).

În timp ce mergea cu Iair, a apărut o altă perturbare, când femeia care suferea de ani de zile de hemoragie s-a atins de Isus și a fost vindecată. Isus s-a oprit, a așteptat ca femeia să se dea în vileag, după care i-a împărtășit cuvintele vieții (Marcu 5:30-34).

După aceea, Isus s-a dus cu Iair ca să-i vindece fiica. Isus nu s-a supărat din pricina acestor perturbări; dimpotrivă, El le-a transformat în momente de slujire.

Schimbările majore apar adesea sub forma perturbărilor. Să nu ratăm șansa de a le arăta oamenilor adevărul Evangheliei.

10. *Disponibilitate: Acceptă călătoria.* Isus a spus să ne ducem și să facem ucenici din toate neamurile (Matei 28:19). Expresia „să ne ducem” s-ar traduce mai exact „în umblarea noastră”. Cu alte cuvinte, *a ne duce* nu este o destinație ci mai degrabă o atitudine de evanghelizare.

În umblarea ta – fie că mergi la serviciu, la școală, la magazin sau la o întâlnire de afaceri – fii gata de misiune pentru Isus.

Marea Trimitere este pentru toți credincioșii. Trebuie să transmitem urgența acestei chemări evanghelistice bisericilor pe care le conducem.

Aceste zece principii îi vor ajuta pe liderii bisericilor noastre să îmbrățișeze și să cultive obiceiul evanghelizării personale. Mai mult, aceste principii îi vor pregăti pe lideri să se alature lui Isus în această misiune de împărtășire a speranței Evangheliei oamenilor răniți din lumea aceasta.

Stephen Blandino este pastor principal al 7 City Church din Fort Worth, Texas (7CityChurch.com). Este autorul câtorva cărți, printre care *Do Good Works, Creating Your Church's Culture* și *GO! Starting a Personal Growth Revolution*.

Cu privirea ațintită: PATRU MODURI DE A BIRUI DESCURAJAREA

Într-un cuplu de slujitori

de Geoff și Sherry Surratt

Îți amintești cu cât entuziasm aștepta lumea anul 2020? Și nu doar fiindcă era un nou an, ci și un nou deceniu.

Familia noastră a așteptat cu nerăbdare noul an. Știam că anul 2020 trebuia să fie mai bun decât ultimii doi ani.

În 2018, din cauza unei tornade, fiica noastră a fost silită să-și schimbe planurile, renunțând la nunta de vis în aer liber, în Carolina de Sud, pentru o nuntă mai restrânsă în Atlanta.

În octombrie 2019, nepoțelul nostru s-a născut cu cordonul ombilical înfășurat de câteva ori în jurul gâtului și timp de șapte minute doctorii nu i-au găsit pulsul. Aproape o lună de zile ne-am petrecut timpul la secția de terapie intensivă neonatală, sperând la un miracol. De Ziua Recunoștinței, când bebelușul a ajuns în sfârșit acasă, am fost siguri că ce a fost mai rău a trecut și că ne așteptau zile mai fericite.

Și apoi a sosit anul 2020. Cu toții avem câte o listă de provocări cu care ne-am confruntat în ultimul an. Printre altele, ne-am confruntat cu temeri, pierderi și lockdown în pandemie, o vară cu revolte și tensiuni rasiale și o perioadă electorală plină de disensiuni.

În calitate de pastori, am întâmpinat o serie de dificultăți neobișnuite. Am fost năpădiți în permanență de nemulțumiri legate de lucrurile pe care le-am făcut sau nu le-am făcut în timpul pandemiei – răstimp în care trebuia să ne ajutăm copiii cu școala online, să avem grijă de părinții noștri și să ne străduim să păstrăm biserica vie, deși nu ne puteam întruni în zilele de duminică.

Ne obosește numai să ne gândim la toate aceste lucruri. Nu-i de mirare că suntem epuizați. Auzim tot mai des astfel de mărturii de la alte cupluri de pastori din țară. Cu toții suntem oboșiți pur și simplu.

Am oboșit să tot încercăm a inventa răspunsuri unde nu există așa ceva. Am oboșit să echilibrăm slujirea și căsnicia când ambele necesită și merită mai mult din timpul nostru. Am oboșit să avem grijă de oi care par în permanență să ne muște sau să ne părăsească.

Dacă nu simți toată această frământare afectându-ți căsnicia, s-ar putea să nu iei seama. În cazul multora dintre noi, comunicarea și intimitatea au devenit o provocare. Nu știm cum să reacționăm când detectăm teamă și descurajare în glasul partenerilor noștri de viață și ne chinuim să ne găsim liniștea sufletească într-un ocean de nesiguranță.

Totuși putem găsi alinare în cuvintele apostolului Pavel din 2 Corinteni 4:8-9: „Suntem apăsați în toate, dar nu zdrobiți, nedumeriți, dar nu disperați, hăituiți, dar nu părăsiți, trântiți la pământ, dar nu distruși” (NLT).

Deși Pavel nu a fost căsătorit, cuvintele sale redau cu scrupulozitate starea unui cuplu pastoral din această perioadă: apăsat, nedumerit și hăituit. Descrierea ar arăta grozav înrămată și atârnată în bucătărie, alături de celelalte tablouri pe care le avem.

Mai târziu, în același capitol, Pavel spune următoarele: „De aceea, noi nu ne descurajăm, ci, chiar dacă omul nostru din afară piere, totuși omul nostru dinăuntru este înnoit din zi în zi. Căci necazul nostru ușor, temporar, lucrează în noi greutatea veșnică a slavei cu mult mai măreață” (vv.16-17).

Pavel nu s-a dat bătut, și nici noi nu o vom face. Lucrurile o iau razna. Relațiile noastre ne solicită. Nu știm ce ne rezervă viitorul. Dar nu ne dăm bătăuți.

Nu renunțăm la căsniciile noastre, oricât de multe lupte am avea. Nu renunțăm la oamenii noștri, oricât de exasperanți ar fi. Nu renunțăm la bisericile noastre, oricât de greu de recunoscut ar deveni. Și nu renunțăm la slujirea

Dacă te trezești izolat, despărțit de cei care te fac să râzi,

Satan îți întinde o cursă.

noastră, oricât de mult ne-ar atrage ideea să ne angajăm la Starbucks unorii.

Așadar, cum rămânem în joc? Pavel ne oferă perspectiva de care avem nevoie în ultimul verset din 2 Corinteni 4: „Noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci ne ațintim privirea asupra celor care nu se văd, deoarece cele care se văd sunt trecătoare, dar cele care nu se văd sunt veșnice” (NLT).

Pavel ne provoacă să încetăm a ne mai uita la circumstanțe și să ne concentrăm mai degrabă asupra posibilităților pe care ni le oferă viața. Trebuie să ne „ațintim privirea” – să ne întorcem privirea de la ce este trecător la ce este veșnic, de la vizibil la invizibil, de la împrejurări la posibilități.

Iată cum ne putem aținti privirea asupra priorităților lui Dumnezeu:

1. PRIVIND ÎN NOI ÎNȘINE:

Prima întrebare care ne place să ne-o punem când trecem prin perioade solicitante este: „La ce lucrează Dumnezeu în noi? Ce vrea El să realizeze în viața noastră prin această încercare?”

Prin orice conversație solicitantă, împrejurare dezamăgitoare și scop neatins, Dumnezeu lucrează și ne modelează după chipul Său. Când descoperim scopul Lui în necaz, perspectiva ni se schimbă.

Eu (Sherry) am o prietenă care mă ajută să fiu atentă la ce lucrează Dumnezeu. Ea îmi spune mereu „ia seamă”, îmboldindu-mă să fiu atentă la gândurile și sentimentele mele, mai cu seamă când am de-a face cu o persoană dificilă.

Prietenă mea îmi spun mereu că sentimentele sunt doar o cale prin care Dumnezeu ne vorbește și, dacă ne luăm răgaz să ascultăm, putem afla ce lucrează Dumnezeu în inimile noastre.

Așa că am învățat să mă analizez: „De ce o anumită persoană sau situație stârnește teamă sau furie în mine? Ce ar vrea Dumnezeu să observ în legătură cu inima și motivele mele? Cum ar vrea El să mă schimbe? Deși o asemenea introspecție este adesea dificilă, ea dezvăluie dragostea lui Dumnezeu față de mine. Prietenă mea ține să-mi aducă aminte că scopul lui Dumnezeu nu este să mă osândească, ci să mă ajute să devin mai asemenea chipului Său.

Pe mine (Geoff), mă ajută mult să enumăr domeniile din viață care par copleșitoare și descurajante. Apoi merg cu ele înaintea lui Dumnezeu și-L rog să-mi arate scopul Lui în privința fiecărui aspect.

Procesul nu este ușor. De regulă, încep cu o listă întregă de nemulțumiri, după care urmează un timp în care îmi plâng de milă și, în cele din urmă, o perioadă de liniște în care îl ascult pe Dumnezeu vorbind sufletului meu. Trebuie să recurg la acest obicei din nou și din nou ca să fiu convins că Dumnezeu este la lucru. Până la urmă, recunoștința față de îndurarea lui Dumnezeu începe să învingă.

Ce lucrează Dumnezeu acum în viața ta? Ai un prieten de nădejde care te poate ajuta să traversezi această perioadă? Petreci timp mai mult cu Dumnezeu, străduindu-te să auzi glasul Lui în furtună?

Dumnezeu lucrează. El are un plan pentru căsnicia și lucrarea în care ești implicat. Nu știi ce să faci? Întreabă-te: Care este planul lui Dumnezeu?

2. PRIVIND ÎN JUR

Una dintre cele mai mari provocări ale anului 2020 a fost izolarea de oamenii care ne însuflețesc. Nouă ne place să avem părtașie cu cupluri implicate în lucrare, care nu se cred superiori și cărora le place să râdă.

Îndată ce restricțiile au început să se ridice, am invitat un asemenea cuplu la noi la cină. Ei ne-au întrebat: „Ce ziceți de mâine seară?”

Cele mai însuflețitoare momente pentru noi în ultimul an au fost cele petrecute în tovărășia prietenilor noștri, când am depănat amintiri despre slujbele online, am împărtășit observații cu privire la felul în care să ne purtăm cu copiii noștri adulți și am râs cu lacrimi. Aceste momente ne-au însuflețit căsnicia.

Isus a avut ucenici, însă aceștia obișnuiau să se certe unii cu alții, și fie îi cereau câte ceva, fie nu-L înțelegeau deloc. (Seamănă foarte mult cu oamenii pe care îi conducem și noi, nu-i așa?) Poate că din această cauză, Isus și-a căutat prieteni ca Maria, Marta și Lazăr. Momentele de părtașie la ei în casă trebuie să fi fost însuflețitoare pentru El.

Orice cuplu implicat în slujire are nevoie de prieteni în jurul cărora să se poată manifesta liber – ideal, oameni care nu frecventează biserica lor, a căror salariu nu depinde de ei și care nu dețin autoritate asupra lor.

Avem nevoie de prieteni care înțeleg presiunea și povara slujirii și care știu să râdă și să se amuze. Astfel de prieteni sunt ca niște supape la oala cu presiune; ei reglează presiunea ca lucrurile să nu explodeze.

Pe o insulă a slujirii,
cu cine poți plânge?...

Deși anul 2020 a fost dificil pentru toată lumea, trebuie să recunoaștem și oportunitățile pe care ni le-a oferit.

De ce ne împotrivism uneori unor asemenea prietenii? Eu (Sherry) am observat adesea tendința asta la mine. Când mă simt complet descurajată, izolată și singură, cred că n-ar trebui să-i infectez și pe alții cu dispoziția mea posacă. Că s-ar cuveni să aștept până devin o tovarășă mai plăcută.

Dacă te pomenești izolat pe o insulă a slujirii, despărțit de cei cu care poți să râzi și să plângi, Satana îți întinde o cursă. Dumnezeu ne avertizează că avem un dușman real căruia i-ar plăcea să ne distrugă. Iată ce scrie în Efeseni 6:12: „Căci noi nu luptăm împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva conducerilor, împotriva autorităților, împotriva puterilor acestui veac întunecat, împotriva duhurilor răutății din locurile cerești.”

Nu te lăsa prins în cursa lui Satan. Dacă nu ai prieteni însuflători cu care să-ți petreci timpul, fă o prioritate din căutarea unor asemenea prieteni.

Relaționează cu alte cupluri de slujitori din zonă, indiferent de rasă și vezi dacă sunt dispuși să luați prânzul împreună.

S-ar putea să nu fii pe aceeași lungime de undă cu primul cuplu, dar nu renunța. Prietenia este mult prea importantă.

Nu știi ce să faci? Pune-ți întrebarea: Cine te însuflă?

3. BUCURÂNDU-NE DE ODIHNĂ

Între relatările lui Marcu privitoare la trimiterea celor doisprezece și hrănirea celor cinci mii de oameni, scriitorul Evangheliei consemnează un episod din lucrarea lui Isus care este adesea trecut cu vederea:

„Isus le-a zis: «Veniți cu Mine într-un loc pustiu, doar voi singuri, și odihniți-vă puțin!» Căci erau mulți care veneau și plecau, iar ei n-aveau timp nici măcar să mănânce. Au plecat deci cu barca, doar ei singuri, spre un loc pustiu.”

Isus recunoaște nevoia de a se retrage din mulțime și de a lua o pauză de la solicitările slujirii. În mijlocul celei mai importante misiuni văzute vreodată de om, Isus Și-a făcut timp pur și simplu să se odihnească. Se pare că Isus a simțit că este important să ia o pauză de la lucrare ca să se odihnească.

Noi ne străduim anual să luăm o pauză cu ocazia aniversării căsniciei noastre, dar anul trecut se pare că n-a fost chip să facem asta. Călătoriile erau interzise în majoritatea locurilor, iar restricțiile erau atât de stricte încât ni s-a părut imposibil să plecăm.

Totuși, noi suntem foarte convinși că trebuie să luăm o pauză, așa că am găsit o cale sigură de a face asta. Poate că unii nu ne vor înțelege, dar acele câteva zile libere ne-au umplut rezervorul tocmai la timp. Deși au trecut câteva luni de atunci, și acum ne aducem aminte cât de mult ne-a reînflorit dragostea și ne-a reînnoit spiritele timpul acela petrecut împreună.

Inimile noastre tânjesc după clipe neprogramate, după momente de partășie, după locuri în care să ne reconectăm și să ne simțim din nou în largul nostru.

Cum îți umpli rezervorul? Petrecând timp la munte? La plajă? Într-o cabană pe lac? Dacă te temi că totul se va nărui dacă pleci tu, leapădă gândul acesta. Chiar și Dumnezeu își ia liber o zi.

Pune-ți întrebarea: Cum îți umpli rezervorul?

4. PRIVIND ÎN VIITOR

Deși anul 2020 a fost unul dificil pentru toată lumea, ar trebui să recunoaștem și oportunitățile pe care ni le-a oferit. În calitate de pastori, cade în sarcina noastră să rescriem cum va arăta biserica acum și să vedem ce ar putea face Dumnezeu în continuare.

La ce idei de slujire online te-ai gândit? Ce tehnologie ai învățat să folosești și îți inspiră posibilități proaspete? Noi suntem artiști care stau în fața unei canavale uriașe, albe, cu o paletă inimaginabilă de culori în mână.

Ne place să programăm „întâlniri de vis” și să petrecem timp în singurătate cu Dumnezeu, iar apoi să ne împărtășim unul altuia năzuințele sincere, din inimă. Ne place să rezumăm lucrul acesta astfel: Dacă ar fi cu puțință ca Dumnezeu să vină la noi, cum ar arăta următorii cinci ani?

Ne place întrebarea asta pentru că, desigur, nimic nu este cu neputință la Dumnezeu și El vine întotdeauna când Îl chemăm. Știm din experiență că aceste întâlniri de vis ne înprospătează sufletele, amintindu-ne de ce a făcut Dumnezeu în trecut când am fost presați din toate părțile.

În plus, El ne aduce aminte că noi nu slujim un Dumnezeu meschin care abia ne menține pe linia de plutire. În Efeseni 3:20, Pavel Îl descrie astfel: „A Lui, Care poate să facă nespus mai mult decât tot ce-I cerem sau ce gândim.”

Nespus mai mult decât ne-am putea imagina. Acesta este Dumnezeul pe care Îl slujim. Orice năzuințe îndrăznețe am avea pentru lucrarea și căsnicia noastră, Dumnezeu este deja cu mult înaintea noastră. El nu este constrâns de buget și nici nu-și bate capul câți oameni se vor întoarce la biserică sau ce decizii va lua copilul meu adult în viitor. Dumnezeu ne cheamă pe noi – și pe tine – să avem viziuni mărețe.

Pune-ți întrebarea: Ce ar putea urma?

SĂ NE AȚINTIM PRIVIREA:

Pavel ne spune „să ne ațintim privirea”. Înspre ce trebuie să-ți ațintești privirea? Te concentrezi cumva asupra lucrurilor nepotrivite, a situațiilor nepotrivite, a oamenilor nepotriviti? Realitatea este că bisericile sporesc și se împuținează, provocările vin și pleacă, membrii se bucură și se supără, dar relația ta cu Dumnezeu și relația cu soția sunt definitive.

Să ne punem dar speranța în promisiunile lui Dumnezeu, nu în împrejurările solicitante care ne stau înaintea. Este timpul să ne ațintim privirea asupra lui Isus și asupra năzuințelor pe care le are El cu privire la slujirea și la familia noastră.

Geoff și Sherry Surratt sunt fondatorii organizației MinistryTogether. Misiunea lor este să creeze parteneriate cu pastori în vederea sănătății relaționale, dezvoltării organizaționale și influenței Împărăției. Ei locuiesc în Parker, Colorado.

PĂSTORI ÎN VALE - CUM SĂ IEȘI DIN UMBRA MORȚII

de JONATHAN MUSETT

„Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții,
nu mă tem de rău, căci Tu ești cu mine.
Toiagul și nuiua Ta mă mângâie”.
Psalmul 23:4

Acum câțiva ani, am trecut și eu printr-o asemenea vale Adâncă. În clipele cele mai întunecate, în timp ce familia dormea, m-am trezit chinuit de un gând neașteptat: Poate că familiei tale i-ar fi mai bine fără necazul acesta.

Vrăjmașul era aproape și-mi șoptea: „N-o să reușești niciodată. N-o să se rezolve niciodată. Pune-i capăt pur și simplu.”

Din afară, toate îmi mergeau strună. Eram căsătorit cu dragostea vieții mele, aveam doi copii minunați, o casă frumoasă și o carieră de succes. Dar în lăuntru meu, eram chinuit de frământări.

Ziua, consilier fiind, le dădeam altora speranță. Noaptea însă, speranța scădea. Un coleg pe partea de consiliere, consultanță și supraveghere a făcut o greșală la o altă companie care m-a afectat pe mine și compania mea. Situația a generat anxietate imensă, stres și presiune.

Am supraviețuit acelei nopți, dându-mi seama că gândurile suicidare erau minciunile dușmanului; dar bătălia nu se terminase. Au urmat mai multe nopți zbuciumate. Într-o altă noapte, m-am rugat: „Doamne, am făcut totul cum trebuie. Îndreaptă această situație și ajută-mă să mă încred în Tine.”

În clipa aceea, L-am simțit pe Domnul spunându-mi: „Știi că ai făcut totul cum trebuie. Așa a făcut și Iosif în Egipt. El n-a rămas în groapă o veșnicie, și nici tu nu vei rămâne. Veți reuși. Numai ai încredere în Mine și Eu îți voi călăuzi pașii.”

După câteva luni, situația s-a rezolvat complet. Dumnezeu mi-a răspuns la rugăciune, și-a ținut promisiunea și m-a însoțit prin vale. Privind în urmă, îmi dau seama că Dumnezeu m-a încurajat și mi-a vorbit în tot acest răstimp. Dumnezeu îmi spunea prin Cuvântul Lui că am un viitor și o nădejde și că El nu mă va uita și nu mă va părăsi.

În perioada aceea, Ioan 1:4-5 a devenit real pentru mine: „În El (Isus) era viața, și viața era lumina oamenilor. Lumina luminează în întuneric și întunecimea n-a învăluit-o.”

Când am fost în întuneric, Isus a devenit lumina mea. El mi-a arătat că întunericul nu poate să-L învâluie, că mă pot bizui pe El și că El poate face imposibilul. Dacă Isus a făcut lucrul acesta pentru mine, o va face și pentru tine.

Carevasăzică, dacă te afli în valea umbrei morții, există speranță. Nu crede minciuna dușmanului. Nu ceda emoțiilor și nu capitula în fața dificultăților cu care te confrunți. Crede glasul lui Isus și îndreaptă-te spre El.

Dumnezeu răspunde strigătelor disperate după ajutor. El este aproape de cei cu inima zdrobită și de cei deznădăjduiți. Roagă-L pe Dumnezeu să-ți lumineze întunericul cu speranța și lumina Lui. Roagă-te cu cuvintele Psalmului 118:17: „Nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrările Domnului.”

Dacă astăzi ești chinuit de frământări, ia-ți șase moduri în care poți să propășești în vale – și să ieși la liman:

1. NU TE OPRI

În momente grele de stres, reacția instinctivă a omului este să lupte; să lupte sau să înghețe. Frica și durerea pot fi paralizante. Totuși, valea ar trebui să fie o destinație temporară, nu o reședință permanentă.

Ca păstor, David a înțeles că oile și păstorii sunt vulnerabili în vale, unde viiturile pătrund prin trecători înguste, măturând totul în cale, și în umbra cărora se ascund uneori prădătorii și bandiții. Călătorul din pilda samariteanului milostiv a fost prădat, bătut și lăsat să moară în timp ce cobora în vale.

Dacă te afli chiar acum „în valea umbrei morții”, nu te opri din mers până nu o străbați (Ps. 23:4). Văile devin morminte dacă te împotmolești în ele.

2. RECONECTEAZĂ-TE CU DUMNEZEU

Dacă ești epuizat, reconectează-te cu Dumnezeu. După minunea de pe muntele Carmel, Ilie s-a simțit sleit. Dar în loc să se reconecteze cu Dumnezeu, el s-a lăsat distras. Într-un moment vulnerabil, Ilie a auzit amenințările Izabelei și nu promisiunile lui Dumnezeu.

Ilie a lăsat frica să-i năucească credința. În depresia lui adâncă, acest mare om al credinței a spus: „Destul, Doamne. Ia-mi viața acum, căci nu sunt mai bun decât părinții mei” (1 Regi 19:4).

Dacă glasul fricii, al morții sau al disperării strigă la tine, poruncește-i să tacă în numele lui Isus. În Matei 10:1, Isus le-a dat ucenicilor Săi autoritate asupra bolilor și puterilor demonice.

Nu-ți neglija viața devoțională. Lasă deoparte distragerile digitale și fă-ți timp pentru ceea ce este mai important. Like-urile, fanii și comentariile de pe rețelele sociale sunt vată de zahăr pentru suflet. Au gust bun, dar te lasă gol.

Apucă-te din nou de disciplinele spirituale. Meditează la Cuvântul lui Dumnezeu, ascultă muzică de închinare, roagă-te și cere-I lui Dumnezeu să-ți reumple sufletul pustiu.

Întoarce-te la clipele tale „dintâi” cu Isus. Caută puterea Lui transformatoare ca atunci când L-ai întâlnit prima oară pe Isus, spune „da” harului Său mântuitor și cheamă-L să-ți călăuzească viața. Caută să fii reumplut cu Duhul Sfânt, ca atunci când El ți-a insuflat năzuințele, și ți-a dăruit semnificație și scop, ca atunci când te-a chemat în lucrare.

Roagă-te cu aceste cuvinte: „Isuse, ajută-mă”, „Isuse, salvează-mă” și „Isuse, fii cu mine.” Reconectarea cu Isus te va ajuta să mergi înainte.

3. DORMI

Somnul este vital. Viața lui Ilie nu era echilibrată fiindcă nu se odihnea. În 1 Regi 19:5, Ilie adoarme până la urmă, frânt de oboseală.

Mulți se pot regăsi în situația lui. Din perspectiva pastorului Mark Batterson, somnul este o „chestiune de isprăvnicie”. Când omul nu doarme suficient, el nu are grijă de templul Duhului Sfânt.

Trupul și mintea au nevoie de somn ca să se odihnească, să se regenereze și să se vindece. Privarea de somn sporește anxietatea și depresia fiindcă trupul nu apucă să se reseteze complet.

Unii cercetători susțin chiar că lipsa somnului diminuează funcția cognitivă asemenea consumului de alcool. Cu alte cuvinte, privarea de somn ca stil de viață este similară intoxicației. Dacă nu dormi suficient, mintea se încețoșează, inima și sufletul se descurajează, iar trupul se degenerază treptat.

Am supraviețuit acelei nopți, dându-mi seama că gândurile suidare erau minciunile dușmanului; dar bătălia nu se terminase.

Nu-i permite lui Satana să-ți răpească somnul. El vrea să te spetești din zori până-n noapte. Satana va profita de orice vulnerabilitate – mândrie, ambiție, egoism sau nesiguranță – ca să te lichideze. El te va amăgi că n-ai făcut destul și îți va spune să stai treaz mai mult și mai mult.

În calitate de consilier, am lucrat cu mulți oameni care aveau frământări ascunse. Tiparul este predictibil. Satana îi tentează pe oamenii copleșiți și epuizați să-și găsească alinare și ușurare în substanțe nesănătoase, în alți oameni ori tipare comportamentale. Orice altă soluție în afara de Dumnezeu are drept consecințe vinovăția și rușinea.

Vrăjmașul caută să înăbușe conștiința, să dilueze ungera, să distrugă relațiile însuflețitoare și în cele din urmă să distrugă trupul, mintea și sufletul credinciosului. Răsfăturile din toiul nopții nu-ți vor satisface inima niciodată.

Caută-L în schimb pe Dumnezeu. Permite-I din nou să te liniștească și apoi du-te la culcare. Dacă nu poți dormi din cauza unei poveri pe care o ai pe inimă, scoală-te și roagă-te. Lasă-L pe Duhul Sfânt să mijlocească pentru tine cu „suspine nerostite” (Romani 8:26). După ce ai scăpat de povară, du-te înapoi la culcare.

4. CONTEAZĂ PE ALȚII

În deznădejdea lui Ilie, Dumnezeu i-a adus aminte că nu este singur (1 Regi 19:18). Lucrul acesta este important de știut mai cu seamă când treci printr-o vale întunecată.

În cazul multor slujitori, lucrarea este solitară, chiar dacă sunt înconjurați de comitet, de voluntari și de enoriași. În Geneza 2:18, Dumnezeu declară despre Adam: „Nu este bine ca omul să fie singur.”

Eclesiastul 4:9-10 spune așa: „E mai bine doi, decât unul... Căci dacă vor cădea, unul din ei îl va ridica pe prietenul său.” Dacă ești căsătorit, împărtășește-i soției tale frământările pe care le ai. Probabil că ea nu va putea rezolva problemele cu care te confrunți, dar fiind ajutorul potrivit pentru tine din partea lui Dumnezeu și tovarășa ta de legământ, ea va putea să ia povara ta și să i-o încredințeze lui Dumnezeu (Galateni 6:2).

Așa cum spune vechiul proverb, o problemă împărtășită este o problemă înjumătățită. Așadar, dacă te regăsești singur în vale, fugi la soția ta, nu fugi de căsnicia ta.

În plus, construiește relații de prietenie cu alți bărbați. Găsește-ți pe cineva care să răspundă apelurilor sau mesajelor tale la orice oră din zi sau noapte. În grădina Ghetsimani, în timp ce Isus suferea cumplit știind ceea ce-L așteaptă, El nu s-a rupt de ucenici. Ci i-a apropiat mai mult. El le-a spus celor 11 ucenici rămași: „Nespus de mâhnit este sufletul Meu, până la moarte! Rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine!” (Matei 26:38).

Dacă te afli într-o vale întunecată, urmează exemplul lui Isus. Roagă prieteni, pastori și slujitori cunoscuți în care ai încredere să vegheze și să se roage împreună cu tine. Ei

înțeleg provocările și presiunile cu care te confrunți și ei te vor încuraja. Dacă încă nu ai un prieten apropiat și un tovarăș de rugăciune, roagă-te lui Dumnezeu să te călăuzească spre o astfel de persoană și ai încredere că El va face asta.

În cele din urmă, dacă ești în agonie, apelează la un consilier. Aceasta nu este o recomandare profesională, ci un apel personal. Eu am apelat la un consilier, când am trecut prin vale, ca să primesc perspectivă și sprijin. Trebuia să fiu cel mai bun soț, tată și om al lui Dumnezeu cu puțință.

Oamenii sănătoși generează lucrări sănătoase. Adunările lui Dumnezeu urmăresc să aibă „o biserică sănătoasă în toate comunitățile.” Personal cred că pe lângă o biserică sănătoasă, noi trebuie să cultivăm și un lider sănătos în orice biserică și în orice familie. Investește în sănătatea ta. Tu, familia și lucrarea ta meritați asta.

5. TRATEAZĂ-TE

Dacă ești anxios sau în depresie, ia în considerare posibilitatea tratării sub îndrumarea unui medic. Daniel Amen – un psiholog creștin de top, autor de bestselleruri New York Times și absolvent al Universității Vanguard – a descoperit prin intermediul a 150.000 de scanări că creierul afectat de anxietate și depresie este hiperactiv în anumite zone și leneș în altele. Tratamentul echilibrează creierul diminuând zonele hiperactive și impulsionându-le pe cele leneșe.

Medicamentația a fost foarte utilă pentru mulți cunoscuți de-ai mei. Eu personal am luat medicamente în anumite momente din viață ca să mă ajute cu afecțiunea de care sufăr din copilărie.

Dacă iei medicamente nu înseamnă că n-ai credință, ci că ți-ai asumat responsabilitatea de a regla un dezechilibru la nivelul creierului. Dacă ai simptome de anxietate sau depresie, discută cu medicul tău și întrebă-l dacă trebuie să iei medicamente sau nu.

6. CAUTĂ UNGEREA

În perioadele dificile, caută ungera – adică revărsarea proaspătă a Duhului Sfânt – fiindcă aceasta îți protejează mintea și îți dă vindecare.

În vremurile biblice (chiar și astăzi), oile erau vulnerabile la estroză. Paraziții infestau nările oilor provocându-le disconfort excesiv la nivelul tractului respirator. În agitația lor, oile infestate căutau alinare izbindu-se cu fețele de pomi, pietre și pământ, provocându-și răni grave, chiar moartea.

În cartea *Un păstor meditează la Psalmul 23*, Phillip Keller spune că ciobanul spăla capul oii rănite cu ulei de măsline ca să-l scape de paraziți și să-i vindece rănilor. Dacă așa stă treaba, Psalmii 23:5 este o frumoasă metaforă privind puterea spirituală a ungerii.

Dacă ești sub asediu spiritual în mintea și inima ta, cheamă-L pe Duhul Sfânt în lupta ta. Duhul lui Dumnezeu nu este „un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de stăpânire de sine” (2 Timotei 1:7). Cere-I Duhului să te umple cu bucurie (Luca 10:21; Fapte 13:52; 1 Tesaloniceni 1:6) și să te elibereze de anxietate, deznădejde și gânduri suidare.

Fă din rugăciunea lui Pavel din Romani 15:13 propria ta rugăciune: „Dumnezeul speranței să mă umple de toată

bucuria și pacea în timp ce cred, ca să am speranță din belșug, prin puterea Duhului Sfânt!”

Dacă Dumnezeu te-a chemat, El te-a și uns.

Samuel l-a uns pe David rege peste Israel și „Duhul Domnului a venit peste David, începând din ziua aceea” (1 Samuel 16:13). Cu toate acestea, David s-a confruntat cu încercări grele, a făcut greșeli și chiar a avut momente de depresie. Însă el a continuat să privească la Domnul, sursa tăriei lui. În consecință, David a putut spune: „Domnul îmi luminează întunericul... El este un scut pentru toți cei ce se adăpostesc în El” (2 Samuel 22:29, 31).

Mă rog ca Dumnezeu să te ungi din nou și să te împunernicească prin Duhul Lui cel Sfânt. Și dacă astăzi te afli într-o vale întunecată, mă rog ca Dumnezeu să te mântuiască

și să te susțină ca să trăiești și să povestești lucrările Domnului (Psalmii 118:17).

Jonathan Mussett este pastor asistent al Westover Hills Church (AD) din San Antonio, Texas. Deține un doctorat în terapia de familie și de cuplu și două licențe în consiliere profesională și terapie de cuplu în Texas. El slujește în Comisia de Sănătate Mintală din cadrul Consiliului General al Adunărilor lui Dumnezeu.

BIBLIA DE STUDIU PENTRU COPII

» LIFE PUBLISHERS

Biblia de studiu pentru copii

se bazează pe convingerea fermă că oricine Îl acceptă astăzi pe Cristos poate să cunoască aceeași putere a Duhului Sfânt care a lansat Biserica în cartea Faptele Apostolilor, capitolul 2. Viața creștină călăuzită de Duhul Sfânt, despre care citim în Biblie, este un tipar pentru oricine Îl urmează pe Isus. Am creat această Biblie cu scopul de a oferi instrumente care te pot ajuta să fii plin de prezența puterii lui Dumnezeu în viața ta. Pe lângă textul complet al Vechiului și Noului Testament, această Biblie include multe texte suplimentare care te ajută să înțelegi Cuvântul lui Dumnezeu.

- » **Peste 1200 de note de studiu**
- » **66 de introduceri la cartile Bibliei**
- » **12 articole de învățături biblice**
- » **Tabel cu unitati de masura**
- » **Planul de mântuire**
- » **Versete care te vor ajuta la nevoie**
- » **Peste 100 de ilustratii originale**
- » **Glosar de termeni**
- » **Concordanta NTR**
- » **8 pagini cu harti**
- » **Index tematic**

- 1700 pag.
- 14 x 22 cm
- copertă cartonată: **120 lei**
- copertă flexibilă: **130 lei**

CUM SĂ PORȚI DE GRIJĂ CELOR CARE POARTĂ DE GRIJĂ

Sfaturi
pentru
slujitori

de DONALD A. LICI ȘI BARBARA L. GILLIAM

Puține vocații necesită rezistența spirituală și emoțională pe care trebuie să și-o păstreze cei care luptă din greu în prima linie a slujirii. Pastorul model este predicator, savant, consilier, specialist în relații cu publicul, administrator, lider, expert în subcultură, soț, părinte, mângâietor și îngrijitor al sufletului.

Presiunile din sânul și din afara bisericii duc adesea la epuizare – și uneori la tulburări psihice în toată regula.

Dacă ești pastor principal, lider de echipă, președinte de cult sau prezbiter, ești de fapt slujitorul slujitorilor. Așadar, este important să recunoști semnele epuizării, depresiei și chiar a gândurilor suicidare.

Să nu crezi că tulburările psihice nu-i pot afecta pe slujitori. Noi consiliem regulat slujitori ai bisericii care se confruntă cu astfel de probleme. Iată un fragment dintr-o scrisoare primită de la un pastor din cadrul Adunărilor lui Dumnezeu (folosit cu permisiune):

„Cu trei ani în urmă, am început să cad în cea mai adâncă vale a vieții mele. Depresia și gândurile suicidare îmi consumau energia. Mi-am pierdut orientarea în slujire. Relația mea personală cu Domnul, care cândva mă definea, a fost înlocuită cu nevoia de a deveni de succes. Am început să caut diferite modele de închinare și conducere, renunțând la Isus Cristos ca sursă a călăuzirii și încrederii mele. Mi-am dat seama că nu mai sunt călăuzit de Duhul Sfânt, ci de imaginea pe care credeam că trebuie să o am înaintea celorlalți.”

Problemele nerezolvate din trecut au fost cele care au contribuit la depresia acestui slujitor și la ajungerea lui în pragul sinuciderii. Dorința lui de a-și împărtăși chinul a fost primul pas către obținerea ajutorului de care avea disperată nevoie.

Conform evaluării realizate de Barna Group în 2017, aproape jumătate dintre pastorii americani au recunoscut că au suferit de depresie la un moment dat pe parcursul slujirii. În ultimul an, au fost și mai mulți în situația aceasta.

Tulburările psihice au sporit în rândul populației în timpul pandemiei, iar slujitorii bisericilor resimt solicitarea suplimentară a acestora. Prin urmare, ce poți face ca să-ți ajuți tovarășii de slujbă?

Recunoaște semnele

Când lucrezi alături de slujitorii aflați sub îndrumarea ta, fi foarte atent la următoarele semne ale epuizării și ale tulburării psihice:

- comentarii care trădează inutilitate persistentă, disperare, tristețe și apatie.
- un nou obicei de a întârzia la întâlniri, lipsa de pregătire sau tergiversarea datoriilor esențiale.
- degradarea stării de sănătate precum scăderea drastică în greutate sau îngrășarea excesivă, nesfârșite plângeri legate de o boală sau suferință.
- cinism sporit sau lipsă crasă de empatie față de enoriași.
- nemulțumiri noi și stăruitoare cu privire la conducerea bisericii, a comitetului sau a membrilor.
- izolare și dorința de a scăpa.
- concentrare slabă
- pierderea interesului pentru lucrurile care cândva provocau bucurie și restaurare
- părere negativă despre sine
- pierderea stimei de sine, probleme cu conducerea sau cu comitetul ori eșuarea planurilor sau programelor
- lipsă somnului
- lipsa activităților recreaționale
- scăderea capacității de gestionare a timpului
- convingerea că lui Dumnezeu nu-i pasă sau că El nu este drept
- comentarii legate de probleme în căsnicie sau scăderea apetitului sexual, dovezi ale unui comportament sexual nepotrivit (ex. pornografie, masturbare, aventuri extraconjugale)

Acumularea stresului în slujire, combinată cu lipsa activităților recreaționale este rețeta epuizării și a depresiei.

Slujitorii sunt țințe speciale ale acestui atac spiritual. Dacă vrăjmașul poate descuraja un slujitor, atunci poate stingheri lucrarea Evangheliei.

Oferă sprijin

Fii un om de nădejde căruia pastorii și membrii din comitet să-i poată împărtăși cu încredere problemele lor spirituale și emoționale. Fii alături de ei în vremuri grele, asigură-le opțiuni pentru ajutorare urgentă și

Tulburările psihice au sporit în rândul populației în timpul pandemiei, iar slujitorii bisericilor resimt solicitarea suplimentară a acestora.

concepe un regim de sănătate mintală și spirituală pe termen lung pentru ei.

Cultivă o atmosferă a harului în care oamenii să se simtă în largul lor pentru a-și împărtăși sentimentele și pentru a-și purta unii altora poverile.

Slujitorilor care se confruntă cu depresia și cu gândurile suicidare adesea le este rușine să vorbească despre problemele lor. S-ar putea să creadă că au eșuat ca lideri spirituali. Mulți slujitori se simt presați să se ridice la înălțimea unei imagini nerealiste a perfecțiunii.

Regretatul Richard D. Dobbins, fondatorul *Emergent Counseling Ministries*, spunea adesea: „Este greu să fii sincer în preajma oamenilor care se străduiesc să pară perfecți.”

Unele tipare de gândire distructive sunt rezultatul problemelor nerezolvate din trecut. Toată lumea are un trecut cu bune și cu rele. Ajută-l pe pastor să cultive conștiința de sine și înțelegerea privind în urmă și în interiorul său.

Experiențele formatoare și amintirile din copilărie joacă un rol esențial asupra felului în care funcționează omul la maturitate. Tulburările mintale sunt generate uneori de secrete din familie și traume din copilărie.

Secretul dat în vileag își pierde puterea. Orice pastor are nevoie de un tovarăș de suferință – căruia poate să-și descarce inima cu încredere și să-și încredințeze temerile.

Uneori trebuie pur și simplu să pui întrebări directe, chiar dacă e dificil, de pildă:

Simți nevoia să-i mulțumești pe alții și să afișezi imaginea unui om în stare să le facă pe toate?

Întreabă-l dacă intenționează sau plănuiește să-și facă rău. Atenționează-l că ai obligația de a-i purta de grijă și că trebuie să-i dai secretul în vileag pentru a obține ajutor. Poate va fi nevoie să suni la 112 și să contactezi o rudă de-a lui. Poate că va fi nevoie să-l însoțești la spital sau la cea mai apropiată unitate de urgențe.

Ține minte următorii patru R:

- **Relaționare.** Vorbește cu persoana în cauză până sosește ajutorul.
- **Reasigurare.** Oferă încurajare și speranță prin călăuzirea Duhului, prin Scriptură, prin rugăciune și prin oferta de a-l însoți prin această vale întunecată.
- **Revelație.** Ascultă cu empatie și înțelegere. Ajută-l să vadă că există și alte alternative în afară de a-și face rău cum ar fi tratamentul medical, luarea unui an sabatic, odihna și cultivarea unui ritm de viață mai constructiv.
- **Reorganizare.** Ajută-l pe cel în cauză să-și evalueze și să-și schimbe rutina, și să ia decizii mai bune în privința sănătății lui.

Slujire în situații de doliu

Din nefericire, s-ar putea să fii pus în situația de a mângâia familia slujitorului care a comis suicid.

Compasiunea este crucială. Familia va resimți cel mai probabil vinovăție și rușine – vinovăție că n-a observat semnele sau n-a făcut mai mult ca să prevină moartea și rușine din cauza tabuurilor care înconjoară subiectul sinuciderii.

Desigur că vor apărea și întrebări teologice privitoare la

destinul etern al celui decedat. Adu-i aminte familiei că Dumnezeu este bun și drept. Că Lui îi pasă de cei dragi lor și cunoaște toate lucrurile, inclusiv conflictele interne ale celui decedat.

Nu permite morții prin sinucidere să-l definească pe cel decedat. Ține cont de întreaga viață a acestuia. Plânge cu cei ce plâng și nu te concentra asupra întrebărilor „de ce” și „cum”.

Mulți enoriași sunt curioși să afle detaliile și adesea vor să știe mai multe decât trebuie să știe. Dă voie familiei să stabilească ce detalii ale morții celui iubit pot fi împărtășite public.

Ține minte: există mulți factori care determină decizia persoanei de a face o asemenea alegere drastică. Doliul este vremea ascultării, nu a rezolvării problemelor. Oferă spațiu sacru familiei și adunării să-și proceseze sentimentele.

Nu orice întrebare are răspuns de această parte a eternității. Uneori este mult mai bine să fii alături de cei îndurerați decât să oferi răspunsuri. Asigură biserica și familia că promisiunea lui Isus de a fi cu noi este întotdeauna o sursă sigură de alinare (Matei 28:20).

Nu orice întrebare are răspuns de această parte a eternității. Uneori este mult mai bine să fii alături de cei îndurerați decât să oferi răspunsuri.

Îți stabilești țeluri nerealiste și ai așteptări nerealiste de la tine și de la alții?

Te confrunți cu probleme în căsnicie?

Ai pierdut bani, sănătate, stimă de sine sau relații importante?

Te-ai doborât cu pornografie, alcool sau droguri?

Pașii următori:

Dacă, după ce ai pus aceste întrebări, ai ajuns la concluzia că slujitorul riscă să-și facă rău, ce ar trebui să faci?

A fi slujitorul slujitorilor este o sarcină dificilă, dar este și o oportunitate de a face Împărăția lui Dumnezeu să înainteze prin păstoria celor care-i păstoresc pe alții.

Este important să verifici starea familiei în mod regulat și să încurajezi cât de mult participarea acestora la un grup de consiliere din localitate.

Grija ta constantă față de biserica și familia care au trecut printr-o astfel de pierdere îi va ajuta să rămână ancorați în Cristos și unii de alții.

Caută modalități de a celebra și comemora viața celui decedat. Susține o cauză a comunității care a însemnat mult pentru cel decedat. Familia ar putea sugera de asemenea ca în locul florilor să se facă donații pentru cauza care a însemnat mult pentru cel decedat.

Ajută întreaga biserică în procesul întristării. Normalizează întristarea și nu nega durerea sinceră și sensibilă. Roagă-te în durere. Dă-le voie oamenilor să știe că este în regulă să strigi cu sinceritate înaintea lui Dumnezeu.

Oferă timp și spațiu Duhului Sfânt să ajute adunarea să privească situația dureroasă dintr-o perspectivă izbăvitoare și mulțumește-I lui Dumnezeu pentru harul și tăria pe care ni le dă în cele mai mari nevoi.

Predică despre depresie, jale, pierdere și întrebările fără răspuns legate de moartea prin sinucidere. Poți folosi texte biblice precum Geneza 4:6, unde Dumnezeu îi pune o întrebare lui Cain; Geneza 21:9-12, unde Dumnezeu își manifestă compasiunea față de Agar, și Isaia 61:1-3, unde este prezentată lucrarea lui Mesia față de cei cu inima zdrobită și de cei doborâți de întristare.

Sunt numeroase exemple de oameni în Scriptură care s-au confruntat cu depresie și deznădejde. Poate ți-ar prinde bine să cercetezi viața lui Iov, Ilie sau Iona, de pildă.

Ține minte că odată ce vorbești deschis despre aceste subiecte, mulți oameni vor căpăta încredere să-și mărturisească propriile temeri și îngrijorări. În consecință, îndatoririle tale de consilier se vor înmulți.

Speranță și vindecare

În Cristos există ajutor și speranță pentru cei îndurerați. Isus poate schimba împrejurările slujitorilor care se gândesc la suicid.

Pastorul mărturisește în scrisoarea lui despre puterea lui Dumnezeu de a schimba viețile:

„Puterea și dragostea supranaturală a lui Dumnezeu m-au împiedicat să mă distrug. Isus a intrat în salonul meu din spitalul de psihiatrie și totul a început să se schimbe. Mi-am regăsit locul și odihna la picioarele lui Isus și am descoperit din nou puterea Lui răscumpărătoare. Mai important decât orice, mi-am recuperat identitatea de fiu al

lui Dumnezeu și asta îmi ajunge ca să biruiesc.”

A fi slujitorul slujitorilor este o sarcină dificilă, dar este și o oportunitate de a face Împărăția lui Dumnezeu să înainteze prin păstoria celor care-i păstoresc pe alții.

Cea mai importantă cale de a promova obiceiurile sănătoase este să le trăiești. Fii atent la emoțiile care ies la iveală în viața ta când te confrunți cu anumite crize. Caută-ți un tovarăș de suferință în fața căruia să-ți poți deșerta inima. Aleargă la consiliere când ai nevoie.

Tu ești un purtător de poveri pentru cei pe care îi slujești. Această chemare necesită compasiune, precum și bunăvoința de a face lucruri dificile și de a pune întrebări dificile.

Roagă-L pe Dumnezeu să-ți cerceteze inima și să scoată la iveală problemele care trebuie tratate – și să-ți dea discernământ și har când le îndrepti altora privirea spre Isus și puterea Sa dătătoare de viață.

Don Lichi, Ph.D., este psiholog și vicepreședinte al *Emergent Counseling Ministries*. Slujește în Comisia de sănătate mintală din cadrul Consiliului General al Adunărilor lui Dumnezeu.

Barbara L. Gilliam, D.Min., este fondatoarea *Compassionate Wisdom Works*, o organizație dedicată alocării resurselor și educării bisericilor și organizațiilor despre dependență și sănătate mintală. Este slujitoare ordonată în cadrul Adunărilor lui Dumnezeu și lucrează în Comisia de sănătate mintală din cadrul Consiliului General al Adunărilor lui Dumnezeu.

Puterea unei biserici centrate pe **EVANGHELIE**

de Doug Clay

Cinci lucruri care vor transforma biserica

În ianuarie, un jurnalist creștin m-a intervievat în legătură cu starea Bisericii. El m-a întrebat dacă „cei rămași” încearcă să „deturneze” Biserica. Afirmația lui mi-a aprins imediat becul, făcându-mă să mă întreb dacă nu cumva era mai interesat de politică decât de Biserică.

Jurnalistul a început să vorbească despre pericolele cu care se confruntă Biserica, „criza de identitate” evanghelică și iminentele amenințări la adresa libertății religioase. Dacă nu l-aș fi întrerupt, probabil că ar fi continuat, de parcă ar fi ținut o prelegere, nu ar fi pus o întrebare.

Într-un final, m-am uitat la el și l-am întrebat:

– Crezi că suntem mântuiți prin har, prin credința în Cristos?

– Da, a zis el.

– Crezi că Biserica este principalul instrument prin care Cristos lucrează la înaintarea Împărăției Sale pe pământ?

– Da.

– Crezi că Cristos este Capul Bisericii?

El n-a zis nimic.

– Poți să fii devotat Bisericii și să nu fii devotat lui Cristos, însă nu poți să fii devotat lui Cristos și să fii devotat Bisericii, i-am spus.

Cu alte cuvinte, jurnalistul era mai preocupat de pierderea puterii Bisericii, însă el a uitat că puterea vine de la Domnul.

Conform Efeseni 1:18-20, puterea care lucrează acum în noi este aceeași putere care l-a înviat pe Isus din morți. O biserică ce-și așteaptă privirea asupra lui Cristos este o biserică centrată pe Evanghelie, iar puterea ei este formidabilă. Puterea aceasta ia diferite forme, însă voi enumera doar cinci dintre ele:

1. **Puterea evanghelizării.** Evanghelizarea nu este apologetică, activitate socială sau implicare politică. Există

loc pentru toate acestea, firește, dar ele nu înseamnă evanghelizare.

Evanghelizarea înseamnă propovăduirea Evangheliei și chemarea la convertire. Evanghelia este în esență „vestea bună”, singura veste bună care oferă speranța vieții veșnice. Este soluția plină de har la problema păcatului.

Evanghelizarea este planul lui Dumnezeu pentru Biserică. Evanghelizarea este pe primul loc când ne adunăm la închinare, fie că cântăm, sărbătorim botezul, ne împărtășim sau ascultăm Cuvântul Domnului.

Nu demult, la slujba de duminică dimineață, după ce am predicat un mesaj pe tema misiunii, cu accent pe dărnicie, am încheiat cu o chemare la mântuire. Doi adulți au răspuns chemării și l-au primit pe Cristos ca Mântuitor pentru prima oară. Din nou, Dumnezeu mi-a adus aminte de puterea Evangheliei – care nu poate fi decât veste bună dacă omul o aude la timp.

Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât l-a trimis pe Fiul Său ca să o mântuiască (Ioan 3:16). Acum Fiul Său ne trimite să ducem vestea bună în afara Bisericii (Ioan 20:21).

Biserica ta se bizuie pe puterea evanghelizării? Dar tu?

2. **Puterea uceniciei.** Biserica Noului Testament nu numai că sporea numeric, dar se și înrădăcina tot mai mult în învățătura apostolilor (Fapte 2:41-42). Cu alte cuvinte, creșterea bisericii n-ar trebui să afecteze sănătatea spirituală a bisericii. Evanghelizarea trebuie să ducă la ucenicie.

Ucenicia presupune înrădăcinare profundă în Cristos. Convertirea unora este superficială fiindcă pământul inimii lor este stâncos (Marcu 4:16-17). O biserică centrată pe Evanghelie nu poate fi satisfăcută cu atât. Ea dorește rodire.

Așa cum a spus Isus: „Iar cei semănați în pământul cel bun sunt aceia care aud Cuvântul, îl primesc și aduc rod: unul treizeci, unul șizeci și unul o sută” (Marcu 4:20).

Ce este rodirea? Rodirea este schimbarea atitudinii care determină schimbarea acțiunii. În Galateni 5:22-23, „rodul Duhului”, după cum scrie Pavel este acesta: „dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, generozitatea, credința, blândețea, înfrânarea.” În Coloseni 1:10, el leagă rodirea de „tot felul de fapte bune.”

Evanghelizare

Ucenicie

Închinare

Echipare

Generozitate

Evanghelia mântuiește sufletele și totodată schimbă viețile din lăuntru în afară – un proces de-o viață.

Se schimbă viața ta? Se schimbă viețile altora din pricina ta?

3. **Puterea închinării.** Biserica Noului Testament era o biserică roditoare, dar și una plină de frică. „Fiecare suflet era plin de frică, iar prin apostoli se făceau multe minuni și semne”, scrie Luca (Fapte 2:43). Aici era lucrarea lui Dumnezeu, motiv pentru care biserica din Ierusalim îl lauda pe Dumnezeu, nu pe apostoli (Fapte 2:47).

Într-o biserică centrată pe Evanghelie, Dumnezeu este punctul central al închinării, nu performanțele omenești sau personalitățile. Închinarea noastră ar trebui să scoată în evidență caracterul și lucrarea lui Dumnezeu.

Experimentează oamenii care participă la slujbele de închinare atributele lui Dumnezeu?

4. **Puterea echipării.** În Faptele Apostolilor, Dumnezeu face minuni și semne prin lucrarea unor oameni obișnuiți.

Am citit recent un articol în *Acts 29 Europe* care scotea în evidență faptul că majoritatea miracolelor din Faptele Apostolilor s-au întâmplat în afara adunărilor bisericesti. În articol scria așa:

„Când a izbucnit persecuția împotriva bisericii, biserica s-a împrăștiat vestind Evanghelia pretutindeni.... Acești creștini anonimi au fost atât de eficienți în lucrare încât atunci când Pavel a venit la Roma..., el a fost întâmpinat de «frați»” (Fapte 28:15).

Biserica centrată pe Evanghelie nu este preocupată de recunoașterea celor înzestrați, ci de înzestrarea celor nebăgați în seamă. Pastorii care înțeleg lucrul acesta nu vor încerca să-și construiască bisericile în jurul unui grup de vedete talentate; aceștia se vor dedica echipării întregii biserici pentru lucrare (Efeseni 4:11-13). Strategia lor pentru succes constă în capacitatea de misiune, nu în capacitatea de cazare.

Dacă privesc în urmă la biserica în care am crescut, enoriașii de rând echipați și pregătiți pentru misiune – învățători de școala duminicală, conducători ai organizației de cercetași Royal Rangers, sponsori de tineret și lideri ai grupurilor mici – sunt cei care au avut o influență profundă și trainică asupra formării mele spirituale.

Echipează biserica ta alți enoriași în vederea slujirii încredințate de Dumnezeu? Dar tu?

5. **Puterea generozității.** Conform Galateni 5:22, dragostea este un rod al Duhului. Conform Ioan 3:16, esența Evangheliei este dragostea lui Dumnezeu Care L-a dat pe Fiul Său pentru noi. O biserică ce a cunoscut puterea Evangheliei va fi o biserică generoasă fiindcă și Dumnezeu este generos. Dragostea dăruiește.

Când mă gândesc la generozitate, îmi vine în minte lucrarea și isprăvnicia.

În Romani 1:11, Pavel scrie astfel despre lucrarea de slujire: „Căci tânjesc să vă văd, ca să vă fac parte de vreun dar duhovnicesc spre întărirea voastră.” Îmi place această imagine! Slujba de pastor nu este doar o profesie plătită; este o chemare care produce bucurie. Este un dar frumos împachetat care ar trebui să aducă împlinire. Rugăciunea mea este să ne dăm silința să facem parte și altora de un astfel de dar spiritual.

Generozitatea are legătură și cu banii. Mă îngrijorează faptul că mulți credincioși nu mai dau zeciuială. De fapt, un pastor mi-a împărtășit că, după sondajul realizat în biserica sa, a ieșit la iveală faptul că numai un sfert dintre enoriașii săi dădeau zeciuială.

Într-o biserică centrată pe Evanghelie, Dumnezeu este punctul central al închinării, nu performanțele omenești sau personalitățile.

Mulți își fac griji că dacă sunt generoși, nu le vor ajunge banii, însă biserica centrată pe Evanghelie cunoaște economia lui Dumnezeu:

„Cel Ce asigură sămânță pentru semănător și pâine pentru hrană va asigura și va înmulți și sămânța voastră pentru semănat și va crește roadele dreptății voastre. Veți fi îmbogațiți în orice privință pentru întreaga voastră generozitate care, prin noi, face să se aducă mulțumire lui Dumnezeu” (2 Corinteni 9:10-11).

Suntem noi generoși cu timpul, talentul și averea noastră? Îi învățăm pe enoriașii noștri să fie generoși?

La finalul interviului, jurnalistul m-a întrebat care este dorința mea pentru Adunările lui Dumnezeu.

Eu i-am răspuns:

– Dorința mea pentru Adunările lui Dumnezeu nu s-a schimbat din ziua în care am preluat slujba de pastor. Mă rog ca fiecare biserică din cadrul Adunărilor lui Dumnezeu să fie o biserică centrată pe Evanghelie, cunoscută pentru implicarea sa după model biblic, împuternicirea Duhului și participarea sa în misiune.

Dacă privim țintă la Isus, El ne va da ungere pentru a construi și multiplica bisericile centrate pe Evanghelie.

Doug Clay este președintele Consiliului General al Adunărilor lui Dumnezeu din Springfield, Missouri.

MAI MULT DECÂT ECHILIBRAT

de Shannon Polk

Șapte modalități de a-ți revizui programul și de a pune pe primul loc lucrurile care contează.

Prima carte care mi-a fost repartizată pentru studiu în cadrul programului de doctorat a fost *Margin: Restoring Emotional, Physical, Financial, and Time Reserves to Overloaded Lives* de Richard Swenson. Am crezut că este o alegere neobișnuită pentru un text academic.

Dar după o reflecție onestă asupra propriei mele tendințe de a mă aventura până în pragul epuizării, mi-am dat seama cât de des mă pomeneam suprasolicitată și stresată.

Ca slujitori deseori dăm din preaplînul nostru, din rezervele noastre, până ce ne istovim – și chiar și atunci, mai apare ceva sau cineva care încearcă să aspire ultima picătură.

Pandemia a tras un semnal de alarmă cu privire la nevoia mea de a-mi face rânduială în program. Am crezut că voi avea mai mult timp din cauza restricțiilor, dar n-a fost așa. Erau zile în care programul îmi era ticsit de întâlniri pe Zoom.

Îmi pregăteam mesajele online, timp în care primeam solicitări de la enoriașii care aveau nevoie de rugăciune și îl ajutam pe copilul meu de clasa a doua cu școala la distanță. Povara de a mulțumi pe toată lumea era copleșitoare.

Ca să rezist, a trebuit să revin asupra lecțiilor pe care le-am învățat la facultate. Cred că Dumnezeu vrea să avem un program flexibil – unul care să reflecte planul Lui pentru noi. Dar cum realizăm asta?

Iată șapte principii pe care le-am descoperit în această perioadă și pe care le recomand:

1. **Caută integrare, nu echilibru.** Când mă gândesc la echilibrul dintre viața personală și cea profesională, îmi imaginez pe cineva umblând pe o grindă îngustă, străduindu-se să-și păstreze echilibrul. Asta-i o treabă epuizantă. Însă a trăi o viață integrativă seamănă mai mult cu a mânca un tort, cu toate blaturile îmbinate într-un mod armonios.

Stew Friedman, directorul proiectului *Wharton Work/Life Integration* de la Universitatea din Pennsylvania spune că o viață integrativă presupune să-ți aliniezi familia, cariera, comunitatea și viața personală acordând prioritate lucrurilor pe care le prețuiești cel mai mult.

2. **Crează spațiu.** Care sunt activitățile preferate la care nu renunți din vinovăție sau mândrie? Poate că ți-au fost de folos în trecut, dar cât de cruciale sunt ele astăzi? Gândește-te la activitățile pe care le poți elimina pentru a crea spațiu pentru cele pe care le prețuiești cel mai mult. Apoi stabilește limite clare – și respectă-le. În Efeseni 5:16 suntem îndemnați să răscumpărăm vremea.

3. **Revizuieste timpul.** În *Take Back Your Time*, Morgan Tyree sugerează efectuarea unui audit al timpului. De obicei există o discrepanță între felul în care crezi că-ți petreci timpul și felul în care îl petreci de fapt. Ține evidența orelor timp de o lună de zile ca să afli ce-ți reține cu adevărat atenția. Poate că-ți petreci mai mult timp pe Netflix și pe rețelele sociale decât îți dai seama.

A trăi o viață integrativă seamănă mai mult cu a mânca un tort, cu toate blaturile îmbinate într-un mod armonios.

Isus a spus: „Căci, acolo unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta” (Matei 6:21). Modul în care ne cheltuim banii ar trebui să reflecte ce prețuim mai mult și cred că același principiu se aplică și în privința modului în care ne petrecem timpul. Un audit al timpului ne poate ajuta să aliniem valorile pe care le dorim cu cele pe care le avem.

4. **Ocupă-te de sarcinile care țin de tine și delegă restul.** Înțeleg că în calitate de slujitor te simți responsabil să ai grijă de enoriași, de comunitate, de familie, dar tu nu ești a patra persoană a Trinității. Numai Isus poate salva lumea. Eliberează-te de orice complex al salvatorului care te poate hăitui și apucă-te să delegi sarcini.

Comitetul te poate ajuta și trebuie să te ajute să ai grijă de enoriași. Dacă ești căsătorit, partenerul de viață te poate ajuta cu treburile casnice. Ai încredere în oamenii din jurul tău și în Dumnezeu care poate lucra prin ei.

Sunt unele lucruri pe care, firește, numai tu le poți face. Așadar, străduiește-te să te concentrezi asupra acestora.

Nu demult am ajuns la următoarea concluzie: Sunt singura mamă a fiicei mele și singura soție a soțului meu. După relația mea cu Dumnezeu, familia este prima mea grijă. În privința celorlalte lucruri pot să cer ajutor, de pildă la pregătirea cinei pentru duminică, la aspiratul casei și chiar la susținerea următoarei predici.

5. **Nu uita că autoîngrijirea nu înseamnă egoism.** Luca 5:16 ne spune că Isus avea obiceiul să se retragă și să petreacă timp în rugăciune: „El însă Se retrăgea în locuri pustii și Se ruga.”

Evangelistul Marcu scrie că Isus a văzut că „erau mulți care veneau și plecau, iar ei [ucenicii] n-aveau timp nici măcar să mănânce. Isus le-a zis: «Veniți cu Mine într-un loc pustiu, doar voi singuri, și odihniți-vă puțin!» (Marcu 6:31-32).

Petreci tu suficient timp în singurătate? Ți-ai făcut o prioritate din odihna de Sabat? Ți-ai făcut timp să te rogi și să stai în prezența lui Dumnezeu?

Pe lângă faptul că sunt mamă, o vreme am avut grijă și de părinții mei. Întotdeauna am fost atentă ca oamenii din viața mea să fie bine îngrijiți – și uneori am făcut asta în detrimentul meu.

Isus știa că nu poți să dai ceea ce nu ai. Trebuie să le spui răspicat celor din jurul tău – și tuturor celorlalți – că și tu ai nevoie de hrană, adăpost și odihnă.

Nu ești egoist dacă îți iei o zi sau o săptămână liberă. Dacă odihna, rugăciunea și singurătatea au fost importante pentru Isus și ucenicii Lui, negreșit aceste lucruri ar trebui să aibă prioritate și în viața ta. Așa vei fi un pastor, un soț, un părinte, un îngrijitor și un prieten mai bun.

Ca să creăm spațiu și să trăim o viață integrativă, nu trebuie să uităm că Dumnezeu este Stăpânul.

6. Încredințază-I lui Dumnezeu lucrurile care contează cel mai mult. Mult prea des, ne petrecem timpul mai mult îngrijorându-ne decât rugându-ne. În loc să ne frângem mâinile, ar trebui să ne punem frământările în mâna lui Dumnezeu.

Fiica mea are prioritate în viața mea. Însă dacă nu sunt dispusă să o las în mâna lui Dumnezeu, fiica mea va deveni un idol. Dacă nu încredințez enoriașii în mâna lui Dumnezeu și nu țin cont că Biserica este a Lui, lucrarea mea va deveni un idol. Ai înțeles ideea.

Ca să creăm spațiu și să trăim o viață integrativă, nu trebuie să uităm că Dumnezeu este Stăpânul. Treaba noastră este să-I încredințăm Domnului ce este a Lui.

7. Acceptă-ți prezentul. Solomon a observat cu înțelepciune că toate lucrurile de sub soare își au vremea lor. Cândva eram o tânără fericită. Apoi o mireasă fericită. Acum sunt în stadiul de mamă fericită. Îmi amintesc cu drag de anii adolescenței și de anii tinereții; fiecare etapă din viața mea a avut frumusețea ei.

Când îmi evaluez etapele vieții, deosebesc clipe de har și clipe de rețineri. Perioada în care am îngrijit-o pe mama mea care avea cancer în ultimă fază, a fost un timp minunat de

apropiere între noi, dar a fost și un timp în care n-am putut să mă implic în lucrare așa cum făcusem înainte.

Când am devenit mamă, au fost anumite oportunități pe care le-am refuzat fiindcă nu am vrut să-mi distragă atenția de la copilășul meu. Acum că nu mai trebuie să am grijă de un părinte sau de un bebeluș, sunt dispusă să spun „da” solicitărilor pe care atunci le-aș fi refuzat.

Nu sunt decât 24 de ore într-o zi și nu poți pune două kilograme de zahăr într-o pungă de un kilogram. Nu încerca să traversezi grinda în goană. Acceptă-ți prezentul și trăiește fiecare zi punând în armonie familia, cariera, comunitatea, viața spirituală și odihna.

Respectă-ți limitele și concentrează-te asupra lucrurilor care depind numai de tine. Dacă lași ca adevărul lui Dumnezeu să-ți călăuzească programul, vei găsi un ritm chiar mai bun decât „echilibrul”.

Shannon Polk, D.Min., J.D., este slujitoare ordinară în cadrul Adunărilor lui Dumnezeu, avocată și consultantă la Riverside Tabernacle (AD) în Flint, Michigan.

CUM SĂ VORBEȘTI CU ADOLESCENȚII DESPRE SEXUALITATE

» DR. BETH ROBINSON & DR. LATAYNE C. SCOTT

Cum să vorbești cu adolescenții despre sexualitate te va ajuta să înțelegi lumea adolescentului și îți va oferi strategii eficiente în mijlocul presiunilor culturale. Dr. Robinson și dr. Scott oferă informații științifice și biblice despre fluiditatea de gen, tipuri de intimitate, pericolele online, stabilirea limitelor și multe altele. Pe parcursul ei, cartea oferă soluții practice care te ajută să începi o discuție și îndrumare înțeleaptă.

Nu lăsa lipsa de conștientizare să te împiedice să porți discuții vitale. Învață cum să vorbești cu adolescentul tău informat și încrezător, îndrumându-l către un viitor sexual sănătos.

212 p. • 14.5 x 21 cm • 33 lei

Pledoarie pentru predicare

de LORI O`DEA

Vestește Evanghelia și, dacă este nevoie, folosește și „cuvinte.”

Deși aceste cuvinte îi sunt frecvent atribuite Sfântului Francisc de Assisi, nu există nicio dovadă istorică în sensul acesta. Francisc a crezut cu adevărat că trăirea depune o mărturie credibilă despre cuvintele cuiva, însă a mai știut și că trăirea nu poate înlocui cuvintele.

Din nefericire, unii au preluat această perspectivă greșită, des pomenită, și au întrebuințat-o pentru a osândi cu totul propovăduirea Evangheliei.

Dar asta nu este nimic în comparație cu cei care susțin astăzi că predicarea suferă o schimbare definitivă în lumea postpandemică. COVID-19 a constrâns biserica să se întrunească online așa cum mulți nu ne-am fi așteptat.

Acum ni se spune în permanență că lumea nu va mai fi niciodată la fel, că enoriașii s-ar putea să nu se mai întoarcă la biserică și că trebuie să transmitem programe online care să poată concura cu cele de pe YouTube, Netflix și cu alte programe hollywoodiene.

Vestirea Cuvântului nu numai că rămâne o parte întemeiată a lucrării contemporane, ci este – în limbajul pandemiei – esențială.

Scurtează-ți mesajul! Ia mai multe interviuri! Gândește în parametri unei emisiuni! Concepe activități în grup mic! Organizează o altă întâlnire pe Zoom!

Înțeleg toate acestea. Cred în grupurile mici. Apreciez eficiența conexiunii online.

Însă Scriptura ne spune că credința vine prin auzire, iar auzirea prin Cuvântul lui Dumnezeu (Romani 10:14,17). Vestirea Cuvântului nu numai că rămâne o parte întemeiată a lucrării contemporane, ci este – în limbajul pandemiei – esențială.

De ce este importantă predicarea?

„Cuvântul viu care schimbă vieți” este o definiție a predicării pe care am preluat-o dintr-un manual vechi și care îmi place foarte mult. În cuvintele mele, predicarea înseamnă prezentarea Cuvântului lui Dumnezeu de către un vorbitor – predicator – unor ascultători în vederea evanghelizării, ucenicizării și edificării lor.

De ce trebuie să predicăm? Iată trei argumente importante:

În primul rând, argumentul istoric. Predicarea este exemplul biblic al propovăduirii Cuvântului lui Dumnezeu în ambele testamente și de-a lungul istoriei Bisericii. În acest sens, ține cont de provocarea adresată de Iosua poporului de a-L urma pe Domnul (Iosua 24), poporul lui Dumnezeu ascultând ore întregi citirea Cărții Legii (Neemia 8), predica lui Isus de pe munte (Matei 5-7) și predica lui Pavel până la miezul nopții (Fapte 20).

Chiar dacă alegem să suplimentăm predica în diverse moduri, predicarea în esență ocupă un loc de bază în desfășurarea slujbelor divine.

Lungimea predicilor poate varia, însă în cadrul bisericilor creștine predica rămâne modalitatea predominantă de învățare a conținutului biblic. Chiar dacă alegem să suplimentăm predica în diverse moduri, predicarea în esență ocupă un loc de bază în desfășurarea slujbelor divine.

În al doilea rând, argumentul practic. Pe scurt, predicarea funcționează! Ea nu garantează că toți auzim același lucru, dar rămâne cea mai clară modalitate de a transmite adevărurile transformatoare ale Scripturii.

Prin intermediul predicilor, ascultătorii primesc învățătură, inspirație, edificare, convingere și revelație. Predicarea provoacă statu-quoul prin chemarea la transformare în noi și prin noi.

În al treilea rând, argumentul pentecostal. Mai presus de toate, Duhul lucrează prin predicare. Predicarea eficientă presupune un parteneriat între vorbitor și Duhul Sfânt. Nu încape îndoială că unii predică fără însoțirea Duhului Sfânt, dar acest lucru nu este biblic. Duhul Sfânt trebuie să însoțească predicatorul încă din primele clipe de inspirație

prin revelația dobândită în timpul orelor de rugăciune și de studiu.

Chiar și la amvon, Duhul poate să inspire un gând, o expresie sau un lucru care trebuie accentuat și pe care predicatorul nu l-a primit în timpul pregătirii. Duhul vorbește prin noi și lucrează în același timp în inimile ascultătorilor, fie să lămurească, fie să osândească.

Care pot fi neajunsurile predicării?

Pentru unii, cuvântul *predicare* are o conotație negativă. În concepția lor, predicarea este fie o diatribă abuzivă și

Predicarea are adesea o reputație proastă din două motive: conținut nesatisfăcător și prezentare nesatisfăcătoare.

stridentă, fie o prelegere lungă și plictisitoare, în funcție de contextul bisericii din care provin.

Predicarea are adesea o reputație proastă din două motive: conținut nesatisfăcător și prezentare nesatisfăcătoare.

Conținutul poate fi nesatisfăcător din diverse cauze. În general, fiindcă nu se acordă suficient timp studiului și pregătirii prediciei.

Mai problematic este conținutul nebiblic. De pildă, unii predicatori omit sau pun în umbră realitatea lui Cristos și a crucii; un lucru tragic. Alții promovează o Evanghelie socială care se concentrează asupra mundanului și minimizează importanța aspectelor eterne. Mai sunt și din aceia care transformă poruncile lui Dumnezeu în simple sfaturi susceptibile opiniei personale.

În ce privește prezentarea nesatisfăcătoare, elementele care contribuie la aceasta sunt repetările necugetate, limbajul inițiatului, afectarea exagerată și inflexiunile ciudate ale vocii.

Cultul actual al celebrității este o altă amenințare serioasă la adresa conectării predicatorului cu ascultătorii. Și asta nu are legătură cu preferințele sale ridicole în ce privește ținuta (deși nu mă pot abține să nu le spun bărbaților în toată firea să nu mai poarte blugi strâmți și rupți), nici cu faptul că-și petrece timpul cu celebrități (ceva ce majoritatea nu vom avea ocazia să facem oricum).

Cultul celebrității îi face pe oameni să se concentreze mai degrabă asupra lor înșiși decât asupra lui Isus. Mesajul pe care îl transmite celebritatea este că doar puțini oameni pot trăi pentru Cristos – în speță cei aflați în lumina reflectoarelor.

În cartea *Life Together*, autorul Dietrich Bonhoeffer insistă asupra faptului că toți suntem păcătoși și că avem nevoie de un Mântuitor: dacă păcatul meu pare a fi în vreun fel mai neînsemnat sau mai puțin detestabil decât al altora înseamnă că încă nu-mi recunosc deloc păcatul... Cum aș putea să slujesc altcuiva cu o umilință neprefăcută dacă socotesc păcatul lui mai mare decât al meu?

Mândria infectează atât conținutul cât și transmiterea prediciei, constituind o piedică în calea Evangheliei.

Cum poți îmbunătăți predicarea?

Pentru a-ți șlefui modul de a predica, este clar că trebuie să predici. Însă totodată trebuie să și ascuți.

Ascultă alți predicatori. Lumea ta se poate strâmta foarte ușor. Predicarea o dată sau de două ori pe săptămână – câteodată de mai multe ori – presupune foarte multă muncă. A-ți face timp să ascuți alți predicatori poate părea o sarcină imposibilă, dar beneficiile sunt imediate.

Nu este de-ajuns să ascuți doar predicile lor. Este important să le ascuți și învățăturile sau interviurile. Un mod de a-i „ascuți” este și lecturarea cărților scrise de ei. Ascultă glasul celor care fac ceea ce facem noi – care prețuiesc lucrările pe care le prețuim noi și care ne pot ajuta să găsim metode de a exprima adevărurile eterne.

Ascultă ca să înveți, nu ca să imiți. Când imiți stilul altuia de predicare îți pierzi unicitatea, chemarea și enoriașii.

Ascultă totodată ca să crești, nu doar ca să te compari. Când îți compari predica cu a altui slujitor, în tine pot să se nască sentimente nesănătoase precum invidia, amărăciunea, descurajarea sau mândria.

Ascultă-te pe tine însuși. Dacă ai participat la cursuri de predicare în facultate, probabil că îți va fi la fel de greu să-ți evaluezi mesajele ca în facultate. Însă merită să o faci.

Numai tu vei auzi și vei observa anumite lucruri. Este plăcut să auzi pe cineva spunându-ți: „Frumos mesaj, pastore!” Însă nu vei învăța prea mult dintr-un asemenea feedback. Descoperă chiar tu punctele tari ale prediciei și punctele care ar trebui îmbunătățite.

Ascultă-ți enoriașii. Din nou spun, cele câteva cuvinte de apreciere de la ușa bisericii nu sunt suficiente. Ia măsuri. Cere părerea celor sinceri și demni de încredere.

Ocazional, cere părerea cuiva care nu face parte din comitet. Caută să afli și perspectiva enoriașilor. Obținerea feedback-ului de calitate presupune un oarecare efort.

Ascultă-L pe Domnul. Permite-I întotdeauna lui Dumnezeu să te îndrume în studiul tău, în pregătirea ta și în transmiterea mesajului. Roagă-L pe El să vorbească prin tine. Caută călăuzirea Lui mai presus de orice.

Ai încredere că Dumnezeu va lucra ca predica să aducă rod în viața ascultătorilor – chiar și atunci când lucrurile nu merg atât de bine cum sperai – și îți va dărui pace și bucurie prin toate bucuriile și necazurile tale.

Lori O'Dea, D.Min., păstorește Adunarea lui Dumnezeu *New Life* din Grand Ledge, Michigan.

CUM SĂ-I AJUȚI PE TINERI SĂ DISCEARNĂ CHEMAREA ÎN LUCRARE

de Jade Crook

Investirea în următoarea generație de slujitori și lideri ai bisericii ar trebui să fie principala preocupare a actualilor slujitori creștini. Majoritatea evaluărilor creștine estimează că numărul tinerilor care se implică cu normă întreagă în lucrare este din ce în ce mai redus.

De pildă, conform celor mai recente statistici, 34% dintre membrii maturi ai Adunărilor lui Dumnezeu din Statele Unite sunt cuprinși între 18-34 de ani. Totuși, doar 12% dintre slujitorii calificați se încadrează între aceste limite de vârstă. Cu alte cuvinte, următoarea generație nu are suficienți reprezentanți în rândul slujitorilor.

Lucrul acesta se întâmplă în ciuda faptului că mulți studenți simt chemarea lui Dumnezeu de a se implica cu normă întreagă în lucrare încă de la o vârstă fragedă. Din nefericire, aceștia nu știu de unde să înceapă, iar actualii slujitori nu știu cum să-i ajute. În consecință, studenții ajung derutați și se apucă de alte lucruri, renunță la chemarea lor sau așteaptă ani buni până să răspundă chemării.

Din acest motiv, John Zick a scris o carte intitulată *Called* (Chemat). Autorul a slujit ca pastor de tineret mai bine de zece ani și a experimentat presiunea și provocările cu care se confruntă pastorii de tineret când încearcă să-i ajute pe studenți să răspundă chemării lui Dumnezeu. Totodată el înțelege onoarea unică pe care Dumnezeu le-o dă pastorilor de tineret de a uceniciza și mentora noua generație și vrea să se asigure că această oportunitate este gestionată cum trebuie. Scopul cărții lui Zick este să-i ajute pe studenți să împace chemarea în lucrare cu implicarea în lucrare în clipa și în locul în care simt chemarea lui Dumnezeu.

Chemarea unui tânăr în lucrare este un eveniment demn de sărbătorit, însă accentul cade mai degrabă pe procesul construirii unui fundament sănătos decât pe concentrarea asupra chemării în sine. Adresându-se direct tinerilor studenți, Zick abordează șase lucruri practice pe care aceștia pot începe să le facă în vederea pregătirii pentru slujire. Acestea sunt:

1. **Cultivarea disciplinei:** studenții trebuie să fie atenți cum își petrec timpul și ce lucruri permit în viața lor când își stabilesc obiceiuri sănătoase la nivel spiritual, mintal și relațional.

2. **Implicarea în lucrare:** lucrarea presupune slujire. Studenții nu trebuie să aștepte până când sunt „calificați” sau solicitați să ajute. Ei pot începe să slujească în locul în care sunt, cu ceea ce au, căutând modalități de a se implica acasă, în biserică sau în comunitate.

3. **Căutarea părtaşiei:** studenții ar trebui să caute de bunăvoie un Pavel, un Barnaba sau un Timotei în viața lor – oameni care să-i ajute să se maturizeze, care să-i încurajeze și le lărgescă orizontul.

4. **Descoperirea darurilor:** Dumnezeu a creat fiecare om într-un mod unic, înzestrându-l cu diferite abilități, pasiuni și talente. Studenții trebuie să-și descopere și să-și dezvolte darurile și să le întrebuițeze ca unelte în împlinirea chemării lor.

5. **Identificarea pasiunilor:** Studenții ar trebui să-și facă timp să identifice nemulțumirile sacre pe care le au – problemele sau chestiunile pe care vor să le vadă rezolvate – și să se gândească cum ar putea să se implice în rezolvarea lor.

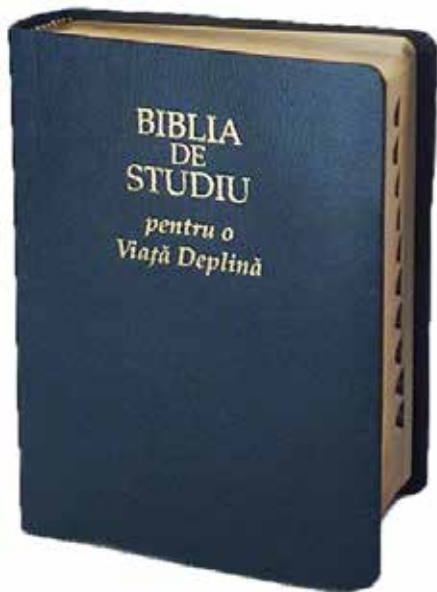
6. **Evitarea plafonării:** sentimentul auto-suficienței este o stare periculoasă, prin urmare studenții trebuie să caute modalități sănătoase de a continua să învețe și să crească.

Zick nu prezintă aceste principii ca o formulă garantată pentru succes. Din perspectiva lui, acestea sunt laitmotivul din povestea celor care au cunoscut succesul în lucrare.

Prin studiu practic, suport biblic și întâmplări personale, studenții vor afla că aceste principii sunt importante și că merită să-și ghideze viața după ele acum pentru ca lucrarea lor să fie sănătoasă și trainică. Scopul cărții este să le ofere liderilor resursele de care au nevoie pentru a echipa tinerii să răspundă chemării lui Dumnezeu și pentru a spori numărul tinerilor slujitori calificați care să ducă Evanghelia până la marginile pământului.

Jade Crook este editor și coordonator de proiecte în lucrarea cu tinerii în cadrul Adunărilor lui Dumnezeu.

BIBLIA DE STUDIU PENTRU O VIAȚĂ DEPLINĂ – ROLUL NOTELOR EXPLICATIVE

de Bob Novak

Unul dintre elementele esențiale care deosebesc o Biblie de studiu de o Biblie standard sunt notele explicative incluse în ea. Aceste note sunt de obicei trăsătura cea mai vizibilă. În Biblia de studiu, ele sunt plasate sub textul biblic, despărțite printr-o linie orizontală. Sub linie apar versetele și expresiile din text care urmează să fie explicate, scrise cu font aldin și de obicei cu majuscule. Notele explicative sunt comentarii menite să explice pe scurt textul biblic pentru a înlesni înțelegerea lui.

Notele explicative ajută cititorul să înțeleagă textul în context și să evite interpretarea eronată a Cuvântului lui Dumnezeu. După cum am menționat în primul articol din această serie, intitulată *Valoarea unui studiu biblic*, ne-am concentrat asupra cuvintelor pe care Pavel le-a adresat lui Timotei, fiul său în credință. Pavel l-a îndemnat pe Timotei astfel: „Străduiește-te să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care nu are de ce să-i fie rușine, care explică drept Cuvântul adevărului” (2 Timotei 2:15). Notele explicative sunt mijloace importante de realizare a acestui scop crucial.

Notele explicative se împart în general în cinci categorii. Fiecare categorie oferă instrucțiuni cu privire la înțelegerea adecvată a textului și la construirea unui fundament teologic solid pentru aplicarea corectă a Bibliei, ceea ce duce la creștere spirituală. În consecință, creștinii vor deține instrumentele necesare pentru a trăi o viață compatibilă cu Scriptura și pentru a fi martori activi înaintea celor care au nevoie de o relație cu Isus.

1. NOTELE EXPOZITIVE:

Aceste note expozitive oferă informații despre textul prezentat care ajută la desprinderea mesajului revelat de Duhul Sfânt (2 Timotei 3:16) și transmis de autor. Aceste note analizează contextul versetului sau a unei părți din verset, ținând cont de versetele din jur.

În plus, aceste note examinează informațiile contextuale care au determinat scrierea pasajului. Contextul ne ajută să înțelegem de ce autorul a inclus acea informație și care a fost obiectivul urmărit în raport cu textul. Deși contextul cultural poate fi diferit de cel al cititorului, înțelegerea scopului textului ne ajută să extragem un mesaj contemporan din pasaj. Aceste informații sunt disponibile pentru cei care au o bibliotecă extinsă sau programe de software biblic. Însă în

lipsa acestora, o Biblie bună de studiu cu note explicative este o opțiune care te ajută să dezvolți o înțelegere adecvată a textului.

Exemple de note expozitive care oferă informații contextuale găsim în Psalmii 137:9 și Matei 2:1. Psalmul 137:9 este derutant de citit dacă nu înțelegi timpul și cultura în care a fost scrisă. Psalmistul nu susține curmarea vieții copiilor, ci descrie ororiile războiului, dorind ca invadatorii să fie pedepsiți în același mod în care ei au pedepsit Israelul. Nota explicativă îl ajută pe cititor să înțeleagă motivul pentru care psalmul culminează cu o asemenea afirmație cumplită. Matei 2 ne face cunoștință cu Irod și cu magii, însă textul biblic nu explică de ce Irod a dat sentința uciderii noul-născuților de parte bărbătească (vv.16-18), nici de ce au venit magii la Betleem ca să-L vadă pe Isus. De asemenea, nu ni se oferă niciun context cu privire la magii care au venit să-L vadă pe Isus. Nota explicativă din Matei 2:1 face referire atât la Irod cât și la magii.

Uneori cuvintele folosite în traducere necesită explicații suplimentare pentru a înțelege ce spune textul biblic. Când vorbește despre Duhul Sfânt în viața creștinului, 2 Corinteni 1:22 folosește expresia „arvună”, „garanție” sau „acon”, deși în unele versiuni, același cuvânt este tradus „rată”. Nota explicativă clarifică textul și sugerează câteva aplicații practice ale versetului și sensuri ale cuvântului subliniat.

Notele expozitive sunt, de asemenea, resurse importante pentru predicile expozitive, care extrag un mesaj din text raportându-se la întreaga Scriptură, nu doar la un singur verset.

2. NOTELE TEOLOGICE:

Notele teologice oferă informații despre păcat, iertare, mântuire (răspunsul omului la iertare), pocăință (a trăi în lumina iertării), botezul în apă, botezul cu Duhul Sfânt, miracole, biserică, profeții ale sfârșitului și noțiuni despre Dumnezeu. În dreptul fiecărui subiect, cititorul va descoperi interacțiunea dintre Dumnezeu și om, adevărul central fiind sfințenia Lui și dragostea Sa față de omul pe care l-a creat.

Exod 3 consemnează dialogul dintre Moise și Domnul la rugul aprins. Această întâlnire dezvăluie concepte legate de sfințenia și dragostea Lui dintr-o perspectivă măreață și minunată. Focul este un semnal divin care indică faptul că se comunică ceva de o importanță crucială (judecata: Geneza 19:24; Levitic 10:2; Numeri 16:35; Deuteronom 4:24; întâlnire divină: Exod 3:2; 19:18; Deuteronom 9:15; călăuzire: Exod 13:21; protecție: Exod 14:20; aprobare: Levitic 9:24; Numeri 9:15, 1 Regi 18:38, 2 Cronici 7:1, Fapte 2:3).

În plus, sfințenia este un concept vital pe care biserica trebuie să-l înțeleagă și unul dintre motivele pentru care Biblia de studiu este importantă pentru biserică. Nota explicativă pentru Exod 3:5 subliniază nevoia poporului lui Dumnezeu de a realiza că trebuie să se separe de păcat și, la fel de important, să trăiască în conformitate cu voia Lui. Convertirea este, de asemenea, importantă, fiindcă dacă nu trăim după voia Lui, vom fi amăgiți și prinși în capcana păcatului, lucru care va duce la moarte spirituală (Romani 6:23).

Dumnezeu Și-a arătat dragostea prin revelarea numelui Său de legământ: Iahve. Nota explicativă pentru Exod 3:14 ne ajută să înțelegem originea Numelui Sfânt și angajamentul Său de a satisface nevoile poporului de legământ. Poporul Israel avea să înfrunte provocări uriașe în călătoria spre țara promisă. În starea în care erau ei, robi în Egipt, aceștia trebuiau să știe că Iahve va fi cu ei la fiecare pas; numele Său este numele de legământ care i-a asigurat pe ei și ne asigură și pe noi de purtarea Sa de grijă.

3. NOTELE DEVOȚIONALE

Aceste note scot în evidență importanța creșterii și dezvoltării noastre în permanență prin punerea vieții în rânduială. Notele devoționale încurajează creșterea spirituală prin credință, rugăciune, umblare în ascultare de Scriptură și încredere în bunătatea Lui. Ele ne încurajează să continuăm să ne înrădăcinăm în lucrările lui Dumnezeu.

În Romani 12:1-2, cea mai bogată epistolă a Noului Testament din punct de vedere teologic, Pavel abordează subiectul creșterii spirituale. În aceste două versete și notele explicative care le însoțesc, descoperim modalități de a crește în credință prin aplicarea conceptelor prezentate în cele trei note teologice care fac referire la versete. Pavel introduce termeni precum „vie”, „sfântă” cu referire la trăirea vieții în neprihănire. Tot el folosește o combinație de cuvinte care la prima vedere par opuse: „jertfă” și „vie”. Nota explicativă referitoare la 12:1 dezvăluie conceptele transmise de acești doi termeni esențiali.

Pavel descrie nevoia noastră de a trăi puși deoparte pentru Dumnezeu, prin ajutorul Duhului Sfânt, și liberi față de păcatul care vrea să ne înfășoare (Galateni 5:16). În Galateni capitolul 5, Pavel enumeră păcatele care decurg din trăirea unei vieți dominate de poftele firii. După ce le enumeră, tot el le spune galatenilor să manifeste rodul Duhului Sfânt pentru a nu cădea în capcana firii. Notele explicative din dreptul versetelor 19 și 22-23 fac trimitere la un articol intitulat *Faptele firii păcătoase și Rodul Duhului* care dezvăluie adevăruri suplimentare.

Citirea Bibliei, rugăciunea și ascultarea de lucrurile pe care ni le descoperă Dumnezeu sunt singurul mod de a ne închina lui Dumnezeu și de a ne demonstra cu adevărat dragostea față de El (Ioan 14:15, 21; 15:10). Închinarea nu este atât o acțiune cât un stil de viață care presupune umblarea în adevărul care se găsește numai în Cuvântul lui Dumnezeu.

4. NOTELE ETICE

Notele etice tratează problemele care privesc dezvoltarea caracterului și menținerea angajamentului față de standardele și scopurile Lui care dovedesc că suntem oameni credincioși

și morali. Capitolele 5 până la 7 din Matei sunt denumite „Predica de pe munte.” Isus începe secțiunea, intitulată „Fericirile” (5:3), stabilind principiile de bază privind aplicarea restului predicii. În continuare, El îi descrie pe creștini ca „sare și lumină” (5:13-16). Aceste patru versete creează cadrul învățăturilor proclamate de Isus în 5:17, inclusiv în capitolul 7, care cuprinde multe note explicative etice. Dacă notele devoționale privesc dezvoltarea noastră interioară, notele etice dezvăluie cum se aplică acele convingeri în viața reală pentru ca cei din jur să le poată identifica. Trăirea unei vieți morale mărturisește înaintea lumii că suntem urmașii lui Cristos.

În „predica” Sa, Isus abordează subiecte esențiale, vitale pentru înțelegerea nevoii creștinilor de a fi sare și lumină. El începe cu legile morale (etice) ale Vechiului Testament (v.17) și tratează problema mândriei, mâniei, preacurviei și răzbunării față de cei care ne rănesc fizic sau emoțional. Tot în predică, El ne învață cum să ne purtăm cu dușmanii noștri, cum să abordăm dărnicia, banii, postul, judecata și multe alte lucruri cu care ne confruntăm în viața noastră pe acest pământ.

5. NOTELE PRACTICE

Notele practice ne ajută să abordăm problemele zilnice pe care le întâmpinăm. Ele oferă instrucțiuni cu privire la vindecare, putere spirituală, anxietate, îngrijorări, ispita de a păcătui, slujire și propovăduirea lui Isus înaintea oamenilor. Le fel ca în cazul celorlalte note explicative, și acestea pot fi considerate de altă categorie. Un exemplu relevant în acest sens sunt notele referitoare la Isaia 53:4-5, care pot fi considerate și note teologice. Încrederea noastră în ce privește vindecarea se bazează pe faptul că ea ne este asigurată prin ispășire. Matei face trimitere la Isaia când menționează că Isus a vindecat „pe toți bolnavii” (Matei 8:16-17) și ne ajută să înțelegem că planul lui Dumnezeu de a vindeca are la bază dragostea Sa față de noi.

Romani 10 cuprinde câteva note practice despre mântuire și întoarcerea celor pierduți la Isus. Filipeni 4:6-7 ne aduce aminte că nu trebuie să ne temem și să ne îngrijorăm de nimic ci să aducem nevoile noastre înaintea Lui, să avem încredere în El și să experimentăm pacea Lui. 1 Corinteni 10:13 și Iacov 1:2 ne spun că putem să biruim ispitele și că ele au un impact pozitiv asupra vieților noastre dacă le biruim.

CONCLUZIE:

Notele explicative ne ajută să evităm interpretarea eronată a Cuvântului lui Dumnezeu și să trăim o viață de biruință. Multe note explicative fac trimitere și la hărți, grafice, articole și alte referințe pertinente.

Robert Novak

A păstorit biserici în zone rurale peste 30 de ani. Este director de proiect al Life Publishers International din Springfield, MO.

NOI APARIȚII EDITORIALE LA EDITURA LIFE PUBLISHERS

25 DE MINCIUNI PE CARE CEI DE PESTE 20 DE ANI NU TREBUIE SĂ LE MAI CREADĂ

» PAUL ANGONE

La douăzeci de ani îți stabilești cursul vieții. Este palpitant, dar în același timp înfricoșător. Criza din primul sfert de viață e reală! Nu ai vrea să te uiți în urmă peste câțiva ani și să realizezi că ai ajuns undeva unde nu intenționai de fapt.

Cum rezști minciunilor, jumătăților de adevăr și presupunerilor care te asaltează în continuu din articole, postări pe rețelele sociale și din partea prietenilor bine intenționați și a familiei? Cum găsești ceva real, ceva adevărat, ceva ce are scop și sens? Cum îți gestionezi anii decisivi din viața ta?

---

194 p. • 14.5 x 21 cm • 33 lei

SURPRINȘI DE DRAGOSTE

» MARY CONNEALY

Când niște străini apar nepoftiți în viața celor trei surori sălbatice care trăiesc ascunse în munți, lumea lor nu va mai fi deloc la fel.

Josefina Nordegren este una dintre cele trei surori crescute aproape ca niște sălbatice în sud-vestul statului Colorado. Are priceperea lui Robin Hood în trasul cu arcul și curiozitatea unei mici sirene; este fascinată și totuși izolată de lumea interzisă de departe – o lume despre care a fost învățată că i-a ucis părinții. Când fermierul Dave Warden ajunge cu turma lui mult prea aproape de sălașul tăinuit al fetelor, sora ei mai mare este de-a dreptul îngrozită, însă Jo este prea curioasă ca să stea la distanță.

---

270 p. • 14.5 x 21 cm • 38 lei